

Kevser Suresi

Rahman Rahim Allah'ın Adıyla

"Şüphesiz biz, sana Kevser'i verdik.

Şu hâlde Rabbin için namaz kıl ve tekbir

alırken, namazda ellerini boğazına kadar kaldır.

Doğrusu asıl soyu kesik olan, sana kin duyandır."

Basım Hassun Semavî el-Hillî

Ehlişünnet Kaynaklarında

İMAM HÜSEYİN'E
YAS TUTMAK

Çeviri: Cevad Gök

KEVSER

Kevser Yayınları: 191

Eserin Orijinal Adı:

eş-Şeairu'l-Huseyniyye
fî Mesadiri Ehli's-Sünneti'l-Mutemede

Dizgi ve Mizanpaj:

Kevser

Kapak Tasarım:

Hasan Başbuğ

Baskı:

Step Ajans

1. Baskı: Kasım 2011

ISBN 978-9944-709-84-2

Adres:

Kevser Yayınları
Sofular Mh. Simitçi Şakir Sk. No: 14/1
Fatih – İSTANBUL
Tel: (0212) 534 35 28 Fax: 631 36 01

Önsöz

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Peygamberlerin ve elçilerin efendisi olan Muhammed-i Emin'e ve onun tertemiz Ehlibeyt'ine salât ve selam olsun. Daha önce bu konuyla ilgili yazmış olduğum, *er-Rasulu'l-Mustafa ve's-Şeairu'l-Hüseyniyye* adlı geniş hacimli eserimi, daha kolay anlaşılсын diye özetledim. Kitapta, genel olarak yas tutmanın, özellikle İmam Hüseyin'e yas tutmanın üzerinde durdum.

İlk eserimiz geniş hacimli ve uzmanlık gerektiren bir kitaptı. Elinizdeki eserde ise, söz konusu kitabın özellikle İmam Hüseyin'e yas tutma ile ilgili bölümleri özetlenerek sunulmuştur. Kaynakların tümü Ehlisünnet kardeşlerimize aittir. Aslında Hz. Hüseyin'e yas tutmanın bidat olduğunu söyleyenlere bir cevaptır. Şunu herkes bilmeli ki asıl bidat ve iftira atmak, Resulullah'tan bu konuda rivayet edilen hadisleri bilmemektir. Mütevazı çalışmamızda bu kaynakları bulacaksınız.

Elinizdeki eserde birinci bölümde Hz. Muhammed'in İmam Hüseyin'e ağlaması ve matem tutması, ikinci bölümde İmam Hüseyin'in hakkında sahabe ve tabiinin görüşü, üçüncü bölümde İmam Hüseyin'in Kerbelâ'daki kerametleri, son bölümde ise Hz. Hüseyin'e tevessül ve teberük konusu ele alındı. Ehlibeyt'i sevgisine yüreklerinde taşıyanlara faydalı olması umuduyla...

Basım el-Hillî
Hicrî 1432

I. Bölüm

H. Muhammed'in İmam Hüseyin'e Ağlaması ve Matem Tutması

Birisi "İmam Hüseyin'e ve Kerbelâ olayına ağlamanın dinde yeri var mıdır ve İmam Hüseyin'e ağlamak Peygamberimizin sünnetine uygun mudur?" diye soracak olursa ona şu cevabı veririz: Evet, her şeyde olduğu gibi bu hususta da Peygamberimiz bizim için en güzel örnektir. İşte kanıtları:

□ Enes b. Malik Hz. Peygamber'den şöyle nakleder:

Ümmü Seleme Kerbelâ toprağını saklıyordu.

Sabit el-Benâni, Enes b. Malik'ten şöyle rivayet eder:

Yağmur meleği, Peygamber'i ziyaret etmek için izin istedi. İzin verilince, Peygamber Ümmü Seleme'ye: "*Kapıda dur ve kimsenin içeri girmesine izin verme.*" diye buyurdu. O

sırada Hz. Hüseyin içeri girmek istese de onu engellemeye çalıştım. Ancak o içeri girdi. Peygamber'in sırtına, omzuna ve boynuna çıkıyordu. Melek Peygamber'e, "Onu seviyor musun?" diye sorunca, Allah Resulü, "Evet, *tabi.*" diye buyurdu. Melek, "Ümmetin çok yakında onu öldürecek. İstersen onun öldürüleceği yeri sana göstereyim." dedi. Daha sonra ellerini uzatıp kırmızı bir toprak getirdi. Ümmü Seleme bu toprağı alıp bir parçanın içine sakladı. Sabit der ki: "O toprağı her zaman Kerbelâ toprağı derdik."¹

□ Hz. Ali, Resulullah'tan şöyle rivayet eder:

Hüseyin Fırat kenarında öldürülecek.

Ahmed b. Hanbel, meşhur "Müsned" adlı eserinde Abdullah b. Neci el-Hadramî'den şöyle rivayet ediyor:

O, Hz. Ali ile yolculuk edip ona hizmette bulunuyordu. Sıffin Savaşı'na doğru giderken Neyneva'dan geçiyorduk. Hz. Ali bana: "Bekle, ey Eba Abdullah, Fırat kenarında bekle ey Eba Abdullah." diye seslendi. Ne oldu diye

1- Müsned-i Ahmed, c.3, s.242. Müsned-i Ebu Ye'la, c.6, s.129. Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.187.

sorduğumda, Hz. Ali buyurdu ki: “Bir gün Peygamber’in yanına gittiğimde, iki gözünden yaş döküldüğünü gördüm. Dedim ki: ‘Ey Allah’ın Resulü! Birisi seni gazaplandırdı mı? Niçin gözlerinden yaşlar akıyor?’ Buyurdu ki: “Cebrail az önce yanımdan gitti. Bana Hüseyin’in Fırat nehri kenarında öldürüleceğini bildirdi ve onun toprağını koklamak ister misin diye sordu bana. Ben de evet deyince, elini uzatıp bana bir parça toprak verdi. Gözlerimi ağlamaktan alamadım.”

İmam Heysemî, “Mecma” adlı eserinde diyor ki: “Bu olayı Ahmed ve Ebu Ye’la ve Bezzâr ve Taberânî rivayet ederler ve hepsi de güvenilir kişilerdir.”

□ Hânî b. Hânî, Hz. Ali’den şöyle rivayet eder:

Hüseyin iki nehre yakın bir yerde öldürülecektir.

İmam b. Ebi Şeybe ve yine Taberânî sahih senetlerle Hânî b. Hânî’den şöyle rivayet ederler:

Hz. Ali buyurdu ki: “Hüseyin şehit olacak ve ben iki nehre yakın bir yerde öldürüleceği toprağı tanıyorum.”¹

1- Musannef-i İbn Ebi Şeybe, c.8, s.832. Mu’cemu’l-Kebir (Taberânî), c.3, s.111.

Heysemî der ki: “Bunu Taberânî rivayet eder ve ravileri sıkadır (güvenilirdir).”¹

□ Ebu Herseme, Hz. Ali’den şöyle rivayet eder:

Kerbelâ’da yetmiş bin kişi dirilecek ve cennete girecektir.

Taberânî, sahih senetlerle Ebu Herseme’den şöyle rivayet eder:

Hz. Ali ile birlikte Kerbelâ nehri kenarındaydık. Bir ağacın altından biraz toprak alıp koklayarak buyurdu ki: “Burada yetmiş bin kişi dirilecek ve sorgusuz sualsiz cennete girecekler.”

Heysemî der ki: “Taberânî’nin rivayet ettiği bu hadisin senedi sahihtir.”²

□ Şeybân b. Muhrim, Hz. Ali’den şöyle rivayet eder:

Kerbelâ şehitleri gibi şehit yoktur.

Emevî taraftarlığı ile bilinen Şeyban b. Muhrim der ki:

Bir gün Ali’nin yanında Kerbelâ’dan geçiyordum. Buyurdu ki: “Burası şehitlerin öldürü-

1- Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.190.

2- Mu’cemu’l-Kebir (Taberânî), c.3, s.111. Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.191.

leceği yerdir. Bedir şehitleri dışında onlar gibi şehit yoktur.” Kendi kendime, “Yine yalan söylüyor.” dedim... Ali’nin oğlu Hüseyin öldürülünce oraya gittim. Yanımda arkadaşlarım vardı. Baktım ki Ali’nin söylediği yerde Hüseyin öldürülmüş ve hemen yanı başında ashabının mezarları vardı.”¹

□ Ümmü Seleme diyor ki:

Peygamber’in ağlayıp sızladığını duydum.

Müminlerin annesi Ümmü Seleme (r.a) der ki:

Bir gün Hz. Resulullah evimde oturmuştu. Dedi ki: “*Söyle odama kimse girmesin.*” Ben kapıda beklerken içeriye Hüseyin girdi. Hz. Resulullah’ın sızlanarak ağladığını duydum. Boynumu uzatıp baktığım da, Hüseyin’in Peygamber’in kucağında olduğunu gördüm. Peygamber, onun alnını siliyor ve ağlıyordu. Dedim ki: “Onun içeriye girmesini engelleyemedim!” Peygamber buyurdu ki:

“Cebrail bizimle birlikte odada idi. Dedi ki:

...Ümmetin çok geçmeden Kerbelâ denilen

1- Tarih-i Dimeşk, c.14, s.222. Mu’cemu’l-Kebir (Taberânî), c.3, s.111. Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.189. Hepsi muteber ricalden rivayet edilmiştir.

bir yerde onu öldürecek. Cebrail bana oranın toprağından verdi.”

Hız. Hüseyin kuşatılınca, “Bu yerin adı nedir?” diye sordu. “Burası Kerbelâ’dır.” denilince, “Allah ve Resulü doğru söyledi. Kerb (zorluk) ve beladır.” diye buyurdu.

Heysemî diyor ki: “Taberânî’nin bu rivayetinin senetlerinden birisi sahihtir.”¹

Hadisin orijinalinde geçen “neşic” kelimesi, ağlamaktan ötede sızlanarak şiddetle ağlamak demektir. Hadis bunun müstehap olduğuna delalet eder.²

□ Selmâ, Ümmü Seleme’den şöyle rivayet eder:

Peygamber buyurdu ki: “Az önce Hüseyin’in öldürüleceğine şahit oldum.”

Tirmizî sahih senediyle Selmâ’dan şöyle rivayet eder:

Ümmü Seleme’nin yanına gittiğimde ağladığını gördüm. Niçin ağlıyorsun diye sorduğumda, “Resulullah’ı gördüm. Başı ve sakalları toz toprak içindeydi. ‘Bu ne hâldir ey

1- Mu’cemu’l-Kebir (Taberânî), c.3, s.109-110. Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.188.

2- Fethu’l-Bârî (İbn Hacer), c.2, s.172.

Allah'ın Resülü?' dedim. 'Az önce Hüseyin'in öldürüldüğüne şahit oldum.' diye buyurdu."¹

- Davûd, Ümmü Seleme'den rivayet eder ki:
Onu öldüren kimseye Allah'ın gazabı şiddetlendi.

İmam el-Âcurî, "eş-Şeria" adlı eserinde Musa b. Übeyde'den, o da Davûd'dan, Ümmü Seleme'nin şöyle dediğini rivayet eder:

Hiz. Hüseyin, Hiz. Resulullah'ın huzuruna girince, Peygamber hıçkırarak ağladı. "Sana ne oldu ey Allah'ın Resülü?" diye sorduğumda buyurdu ki: "Cebrail bana bu oğlumun öldürüleceği haberini verdi ve onun katillerine Allah'ın gazabı artmıştır."²

- Ebu Hüreyre, Resulullah'tan rivayet eder ki:
Onun katiline Allah'ın gazabı şiddetlendi.

İmam el-Âcurî "eş-Şeria" adlı eserinde Ebu Hüreyre'den şöyle rivayet ediyor:

Peygamber'in evine gittiğimde kızının evlatlarından birini omzuna almıştı... Sonra torununu omzundan alıp göğsüne yaklaştı-

1- Sünen-i Tirmizî, c.5, s.323 (Senedi sağlamdır. Az sonra İbn Abbas'tan buna benzer bir rivayet gelecektir).

2- eş-Şeria (Âcurî), c.3, s.2173, hadis no: 1663.

dı. Daha sonra buyurdu ki: *“Allah’ım onu seviyorum. Onu sen de sev. Onu sevenleri de sev.”* Sonra ağladı. Dedim ki: *“Seni ağlatan nedir ey Allah’ın Resulü?”* Buyurdu ki: *“Melek bana haber verdi. Ümmetim bu oğlumun öldürecek ve Allah’ın gazabı onun katiline karşı artmıştır.”¹*

□ Aişe veya Ümmü Seleme Hz. Peygamber’den şöyle rivayet eder:

Kızıl renkli toprak verdi.

Ahmed b. Hanbel kendi Müsned’inde Abdullah b. Said’den, o da babasından, o da Aişe veya Ümmü Seleme’den rivayet eder ki:

Hz. Peygamber buyurdu ki: *“Daha önce hiç görmediğim bir melek evime geldi. Dedi ki: Şu oğlun Hüseyin öldürülecek. İstersen onun öldürüleceği toprağı sana göstereyim.”* Buyurdu ki: *“Daha sonra kızıl renkli bir toprağı bana uzattı.”*

Heysemî der ki: *“Bunu Ahmed rivayet etmiştir. Ahmed’in senedi ise sahihtir.”²*

1- eş-Şeria (Âcûri), c.3, s.2174, hadis no: 1664.

2- Müsned-i Ahmed, c.6, s.294. Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.187.

□ Aişe, Hz. Peygamber'den rivayet eder ki:

Hüseyin Kerbelâ'da öldürülecek ve ümmetim benden sonra fitnelere bulaşacaktır.

Taberâni "el-Mu'cemu'l-Kebir" adlı eserinde Aişe'den şöyle rivayet eder:

Peygamber'e vahiy geldiği sırada Hz. Hüseyin Peygamber'in yanına gitti. Peygamber'in omzuna tırmandı. Cebrail, Resulullah'a dedi ki: "Onu seviyor musun ey Muhammed?" Buyurdu ki: "*Ey Cebrail! Oğlumun nasıl sevmeyim?*" Dedi ki: "*Ümmetin senden sonra çok geçmeden onu öldürecek.*" Cebrail ona beyaz bir toprak uzatarak dedi ki: "*Oğlun işte bu toprak üzerinde öldürülecek. Adı, Kerbelâ'dır.*" Cebrail (a.s) onun yanından gittikten sonra Peygamber o toprağı elinde tutarak ağlamaya başladı ve buyurdu ki: "*Ey Aişe! Cebrail bana oğlum Hüseyin'in Kerbelâ toprağında öldürüleceğini bildirdi ve ümmetim benden sonra fitnelere bulaşacak.*" Sonra sahabelerinin yanına gitti. Ali, Ebu Bekir, Ömer, Huzeyfe, Ammar ve Ebuzer'in de bulunduğu topluluğun içinde ağlamaya başladı. Seni ağlatan nedir ey Allah Resülü diye sorduklarında buyurdu ki: "*Cebrail (a.s) oğlum Hüseyin'in benden son-*

ra Kerbelâ'da öldürüleceğini bildirdi. Ve bana bu toprağı getirerek oranun (Kerbelâ) onun mezarı olacağını bildirdi.”¹

- Ebu Tufeyl, Hz. Peygamber'den nakleder ki:
Hüseyin'in öldürüleceğı yer Peygamber'e gösterildi.

Ebu Tufeyl'den şöyle nakledilir:

Peygamber efendimiz (s.a.v), Ümmü Seleme'nin evinde iken yağmur meleğı ona selam vermek için izin istedi. Peygamber: *“Yanımıza kimse girmesin.”* diye buyurdu. Kısa bir süre sonra Hüseyin b. Ali (radiyallahu anhuma) içeri girince, Ümmü Seleme: *“Bu Hüseyin'dir.”* diye seslendi. Peygamber: *“Bırak onu içeri girsin.”* diye buyurdu. Hüseyin Peygamber'in (s.a.v) omzuna çıkıp onunla oynamaya başladı. Bu arada melek de onu seyrediyordu. Melek dedi ki: *“Onu seviyor musun ey Muhammed?”* *“Evet, vallahi onu çok seviyorum.”* diye buyurdu. Melek dedi ki: *“Ümmetin çok geçmeden onu öldürecektir. İstersen onun öldürüleceğı yeri sana göstere-*

1- Mu'cemu'l-Kebir (Taberânî), c.3, s.107. Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.187 (senedin sahih ve muteber olduğunu bildirmiştir.)

yim.” Daha sonra eliyle ona bir toprak parçası uzattı. Ümmü Seleme o toprağı alarak bir bez parçasının içine sakladı. Bu toprağın Kerbelâ toprağı olduğunu biliyorlardı.”¹

Heysemî diyor ki: “Bunu Taberânî rivayet etmiştir. Senedi ise hasendir.”²

□ İbn Abbas, Hz. Peygamber’den rivayet eder ki:
Cebrail dedi ki: ‘Sana onun kabrinin yerini göstereyim mi?’

Heysemî İbn Abbas’tan şöyle nakleder:

Hüseyin Hz. Peygamber’in kucağında iken Cebrail Peygamber’e dedi ki: “Onu seviyor musun?” Buyurdu ki: “*Onu nasıl sevmem. O benim kalbimin meyvesidir.*” Dedi ki: “Bil ki ümmetin yakın zamanda onu öldürecek. Sana onun kabrinin yerini göstereyim mi?” Sonra bir avuç toprak uzattı. Kızıl bir topraktı.

Bu hadisi Bezzâr da nakletmiştir. Rivayet zincirinde yer alan raviler sıkadır (güvenilirdir).³

1- Mu’cemu’l-Kebir (Taberânî), c.24, s.54.

2- Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.190.

3- Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.193. Bu olayı İmam Heysemî, Keşfu’l-Estar adlı kitabında Zevâid-i Bezzar’dan rivayet eder, c.3, s.231.

□ Ammar b. Ebi Ammar İbn Abbas'tan nakle-
der ki:

Peygamber'i tozlu ve elinde bir şişe ile gördüm.

Ahmed kendi senediyle Ammar'dan, o da İbn Abbas'tan şöyle nakleder:

Resulullah'ı günün ortasında rüya halinde tozlu ve saç başı dağınık vaziyette gördüm. Elinde içi kan dolu bir şişe vardı. Kendisine dedim ki: "Ya Rasûlallah, bu ne?" Buyurdu ki: "Bu, Hüseyin'in ve ashabının kanıdır." Ben o günden itibaren bu olayın ne zaman olacağını hep beklemeye başladım.

Ammar dedi ki: Biz o günü tespit ettik ve sonradan anladığımıza göre Hüseyin, o günde öldürülmüştü.

□ Ümmü Fazl diyor ki:

Peygamber iki gözü iki çeşme ağlıyordu.

Hâkim, "Müstedrek" adlı eserinde sahih senetle rivayet eder ki:

Hâris kızı Ümmü Fazl şöyle söyledi: Resulullah'ın huzuruna giderek dedim ki: "Ey Allah'ın Resülü, dün gece çok kötü bir rüya gördüm." "Ne gördün?" diye sorduğun da,

“Çok kötü bir rüyaydı. Senin bedeninden bir parçanın koptuğunu ve benim odama konulduğunu gördüm.” Peygamber buyurdu ki: *“Hayırlı bir rüya görmüşsün. Allah’ın izniyle Fatıma bir erkek evlat dünyaya getirecek ve bu doğum, senin odanda gerçekleşecek.”* Kısa bir süre sonra Fatıma’nın oğlu Hüseyin dünyaya geldi. Bu doğum, Peygamber’in de buyurduğu gibi benim odamda gerçekleşti. Bir gün Peygamber’in yanına giderek Hüseyin’in onun kucağına koydum. Sonra Peygamber’e baktığımda iki gözü iki çeşme ağladığını gördüm. Dedim ki: *“Annem babam sana feda olsun ey Allah’ın Resulü. Ne oldu sana?”* Buyurdu ki: *“Cebrail (a.s) ümmetimin bu oğlumun çok geçmeden öldüreceğini bana haber verdi.”* *“Bu oğlunu mu?”* dedim. Buyurdu ki: *“Evet. Ve bana kırmızı renkte bir toprak verdi.”*

Hâkim der ki: *“Buhârî ve Müslim’in şartlarına göre sahih bir rivayettir, ancak onlar bunu rivayet etmemişlerdir.”*¹

1- Müstedrek-i Hâkim, c.3, s.176. Ümmü Fazl, Lübabe b. Haris-i Hilaliye’dir. Abbas b. Abdulmuttalib’in eşidir ve bacısı Peygamber’in hanımlarından Meymune’dır.

□ İmam Hüseyin'in kendisi Hz. Peygamber'den rivayet eder:

Kerbelâ zorluk ve bela yeridir.

Taberânî kendi senediyle Muttalib b. Abdullah b. Hanteb'den şöyle rivayet eder:

İmam Hüseyin kuşatma altına alındığı zaman, "Bu yerin adı nedir?" diye sordu. Dediler ki: "Adı Kerbelâ'dır." Buyurdu ki: "Resulullah (s.a.v) doğru söylemiş. Burası zorluk ve bela yeridir."¹

□ İmam Hüseyin, İbn Sa'd'a şöyle buyurdu:

Benden sonra, çok azı dışında Irak'ın buğdaylarından yiyemeyeceksin.

Tarihçiler, hadisçiler ve biyografi yazarları sahih senetlerle tahriç ederler. Örneğin İmam el-Mezzî kesin bir şekilde şöyle tahriç eder: Hamîdi, Süfyan'dan, o da Salim'den rivayet eder ki:

Ömer b. Sa'd, İmam Hüseyin'e dedi ki: "Bazı aptal insanlar benim seni öldüreceğimi zannediyorlar." İmam Hüseyin buyurdu ki: "Onlar aptal değil, tersine halim ve akıllı insanlardır... Allah'a andolsun ki, benden son-

1- Mu'cemu'l-Kebir (Taberânî), c.3, s.106. Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.192.

ra, çok azı dışında Irak'ın buğdaylarından yiyemeyecek oluŖun gözümü aydınlatıyor.”¹

□ Hz. Hüseyin, Hz. Peygamber'den Ŗöyle buyurduğunu rivayet eder:

Ehlibeyt'imın kanını cüzamlı bir köpek yalayacak.

İbn Asâkir'in rivayetine göre Muhammed b. Amr b. Musa dedi ki:

İmam Hüseyin ile birlikte Kerbelâ'da idik. Ŗımr b. ZilcevŖen'e bakarak buyurdu ki: “Allah ve Resulü doğru buyurmuŖlar. Dedem Resulullah buyurdu ki: *'Ehlibeyt'imın kanını, cüzamlı bir köpeğin yaladığını görür gibiyim.'*” Ŗımr, Allah yüzünü karartsın, cüzamlı idi.²

□ Enes b. Hâris, Hz. Peygamber'den:

Hüseyin'e yardım etmek vaciptir.

Buhârî Tarih'inde ve diğerleri Enes b. Malik'ten Ŗöyle rivayet ederler:

Peygamber'den Ŗöyle duydum: “Benim bu oğlum -yani Hüseyin- Kerbelâ denilen bir yerde öldürülecek. İcinizden her kim o za-

1- Tarih-i DimeŖk, c.45, s.48. Tehzibu'l-Kemâl, c.21, s.359. Senedi sahihtir.

2- Tarih-i DimeŖk, c.23, s.190. Tarih-i İbn Kesir, c.8, s.190.

man da yaşarsa, ona yardım etsin.”¹

□ Muaz b. Cebel, Hz. Peygamber’den:

Allah Yezid’e asla bereket vermesin.

Taberânî, Abdullah b. Amr b. Âs’dan rivayet eder: Muaz b. Cebel bana şöyle bildirdi:

Bir gün Hz. Peygamber çehresinin rengi de-
ğişmiş bir hâlde yanımıza geldi... Daha sonra
Muaz şöyle devam etti: Peygamber buyurdu ki:
“*Yezid, Allah Yezid’e asla bereket vermesin.*” Sonra
hazretin gözleri doldu ve şöyle buyurdu:

“Hüseyin bana gösterildi ve bana onun top-
rağından verildi. Katilinin kim olduğu da
söylendi. Canım elinde olan Allah’a andolsun
ki onun gözleri önünde öldürüldüğü toplu-
luk, eğer bunu engellemezlerse, Allah onla-
rın kalplerini ters yüz edecektir. Ve onlara en
kötülerini musallat edip, onları dağıtıp grup-
lara bölecektir. Muhammed’in Ehlibeyt’inin
kahraman evladına, kötü halifeden dolayı
âh olsun. Benim halifem ve halifemin halifesi
öldürülecektir.”²

1- Tarih-i Buharî, c.2, s.30. el-İsabe, c.1, s.271. Tarih-i Di-
meşk, c.14, s.223. Senedi makbul ve muteberdir.

2- Mu’cemu’l-Kebir, c.3, s.120 ve c.20, s.28. Mecmau’z-Ze-
vâid, c.9, s.189.

□ Abdullah b. Amr Hz. Peygamber'den şöyle rivayet ediyor:

Hüseyin'in öldürülmesinden dolayı Allah bu ümmeti cezalandıracak.

İbn Cevzi "el-Mevzuat" adlı eserinde Abdullah b. Amr'dan şöyle rivayet ediyor:

Ben, Ebu Übeyde, Selmân, Miktad ve Zübeyr, Peygamberimizin kapısının önünde durmuştuk. Peygamber ürkmüş ve yüzünün rengi değişmiş bir hâlde yanımıza geldi... Sonra bizimle epey konuştuktan sonra buyurdu ki: "Yezid, Allah Yezid'den bereketini kessin. İftiralar atan bir melundur. Maalesef sevdiğim oğlum Hüseyin bana gösterildi. Bana toprağı verildi ve katili gösterildi. Onun öldürüldüğünü görüp de ona yardım etmeyen topluluğu Allah cezalandıracaktır."¹

□ Hüseyin'e saygı göstermek, peygamberlere saygı göstermektir.

Bunun için kanıtlar sayılamayacak kadar fazladır. Hâkim, İbn Abbas'tan şöyle rivayet ediyor:

Allah Hz. Muhammed'e şöyle vahyetti: "Yah-

1- Mevzuat-ı İbn Cevzî, c.2, s.45. Mizanu'l-İtidal (Zehebî), c.3, s.158.

ya öldürüldüğü için yetmiş bin kişiyi öldürdüm. Ve ben kızının oğlundan dolayı yetmiş bin ve üzerine yetmiş bin kişi daha öldüreceğim.”

Hâkim şöyle bir dipnot yazmıştır: “Bu hadisin senedi sağlam olduğu halde, Buhârî ve Müslim bunu yazmamışlar.”

Zehebî’de diyor ki: “Bu hadis, Müslim’in diğer hadis şartlarına uyuyor ve senedi sahihtir.”¹

□ Kâ’bu’l-Ahbar ve Ehlikitab’ın rivayetleri:

Taberî kendi senedi ile Ammar-ı Duhni’den rivayet eder ki:

Hz. Ali, Kâ’bu’l-Ahbar’ın yanından geçerken Kâb dedi ki: “Bu Ali’nin evlatlarından birini bir topluluk öldürecek. Daha atlarının teri kurumadan Muhammed’in huzuruna varacaklar.” O sırada İmam Hasan oradan geçerken, dediler ki: “Bu mu öldürülecek?” Dedi ki: “Hayır.” Hüseyin oradan geçerken, dedi ki: “İşte, bu öldürülecek.”²

1- Müstedrek-i Hakim, c.3, s.178. Telhis-i Zehebî, c.3, s.178.

2- Mu’cemu’l-Kebir (Taberânî), c.3, s.117, Siyeru Âlâmi’n-Nübelâ (Zehebî), c.3, s.291. Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.193.

Bu hadisin senedi sahih olup Hasan-ı Basrî, Âlâ'dan, o babasından, o Re'su'l-Câlut adlı Yahudi bilgininden rivayet eder ki: "Bir peygamberin oğlu Kerbelâ'da öldürülecek."¹

İbn Asâkir, Yahya b. Yeman'dan rivayet ediyor ki: "Bana Benî Selim mescidinin imamı bildirdi. Rumlarla savaşta, bir kilisede şöyle yazıyordu:

Hüseyin'i katleden ümmet,
Onun dedesinin şefaatinin kıyamette nasıl ümit eder.

Dediler ki: "Bu şiiri kilisede ne zaman gördünüz?" Dediler ki: "Sizin Peygamberinizden tam altı yüz yıl önce."²

İbn Kesir der ki: "Bu kesin rivayetlerden biridir."³

□ İnsanlar Kerbelâ olayından önce Hüseyin'in katilini -İbn Sâ'd- tanıyorlardı.

Hadis imamları hasen hatta sahih hadislerde, Ebubekir b. Ebu Heyseme'den ve İmam el-

1- Tarih-i Taberî, c.5, s.393. Mu'cemu'l-Kebir (Taberânî), c.3, s.117. Siyeru Âlâmi'n-Nübelâ (Zehebî), c.3, s.291. Mecma-u'z-Zevâid, c.9, s.193.

2- Tarih-i Dimeşk, c.14, s.244.

3- el-Bidaye ve'n-Nihaye, c.8, s.218.

Mezzi'de onlardan rivayet ediyor ki: Ebu Heyseme dedi ki: 'Abdüsselam b. Salih, Süfyân b. Uyeyne'den, o da Abdullah b. Şerik'ten rivayet eder ki:

Ben Hıristiyan elbiseleri giymiş birilerini gördüm. Daha Kerbelâ olayı olmadan önce İbn Sâd'a diyorlardı ki: "Bu adam Hüseyin'in katilidir.¹

Bu hadisin senedi hasen, hatta sahihtir.

Hanefî mezhebinden Zerendî der ki: İbn Sirin şöyle dedi: "Resulullah'tan üç yıl önce bir taşın üzerinde İbranice bir yazı buldular. Arapçaya çevrildiğinde şöyle yazıyordu:

Hüseyin'i öldüren topluluk,
Kıyamette dedesinin şefaatin mi umuyor?²

Bu olayı birçok rivayet onaylıyor. İmam el-Mezzi, "Tehzibu'l-Kemâl" adlı kitabında Muhammed b. Sirin'den, o da bazı dostlarından şöyle rivayet eder:

Hz. Ali, Ömer b. Sâ'd'a buyurdu ki: "Bir gün gelirden, cennet ile cehennem arasında seçim

1- Tarih-i Dimeşk, c.45, s.49. Tehzibu'l-Kemâl, c.21, s.359.

2- Nazmu Düreri's-Simteyn (Zerendî el-Hanefî), s.219.

yapmak zorunda kalırsan, nasıl olurda cehennemini seçersin?”¹

□ Hadis: “Her kim Âl-i Muhammed’e buğz üzere ölürse, kâfir olarak ölmüştür.”

İmam Sâlebi, tefsirinde sahih sened ile Cerir’den şöyle rivayet eder: Resulullah buyurdu ki:

Her kim, Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, şehit olarak ölmüş olur. Bilin ki her kim, Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, affedilmiş olarak ölür. Her kim, Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, tövbe etmiş olarak ölür. Her kim, Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, imanı tamamlanmış mümin olarak ölür. Her kim, Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, ölüm meleği onu cennet ile müjdeler. Sonra da nekir ile münker müjdeler. Her kim, Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, bir gelinin hazırlandığı gibi cennete girmek için hazırlanır. Her kim, Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, onu mezarında cennete iki kapı açılır. Her kim, Âl-i Muhammed sevgisi üzere ölürse, onun kabri rahmet meleklerinin ziyaret ettiği yer olur. Her kim, Âl-i Muhammed

1- Tehzibu’l-Kemâl, c.21, s.359.

sevgisi üzere ölürse, sünnet ve cemaat üzere ölmüş olur. Ve her kim, Âl-i Muhammed'e buğz ve düşmanlık üzere ölürse, iki gözünün arasına şöyle yazar: "Allah'ın rahmetinden ümitsiz." Her kim Âl-i Muhammed'e buğz üzere ölürse, kâfir olarak ölür. Ve her kim, Âl-i Muhammed'e buğz üzere ölürse, cennetin kokusunu dahi alamaz.¹

Buhârî ve Müslim'in sahih şartlarına uymaktadır.²

Hâkim Nişaburî, kendi Müstedrek'inde sahih senetlerle Atâ b. Ebu Ribah ve diğerlerinden İbn Abbas'ın şöyle dediğini rivayet eder: Allah Resulü buyurdu ki:

Eğer bir adam Kâbe ile İbrahim makamı arasında, ömrü boyunca namaz kılıp oruç tutsa, sonra Allah'ın huzuruna Âl-i Muhammed'e buğz ederek çıksa, ateşe girecektir.

Hâkim Nişaburî, bu hadise şöyle bir dipnot düşmüştür: "Bu hadisın senedi sahihtir; ama Buhârî ve Müslim bunu yazmamışlar."³ İmam Zehebî,

1- Tefsir-i Sâlebi, c.8, s.314.

2- Kitabımızın orijinalinde 202. sayfadadır.

3- Müstedrek-i Hâkim, c.3, s.149.

Telhis-i Müstedrek'te onunla aynı görüştedir.¹

Hakim ve Taberânî, Aişe'den Hz. Resulullah'ın şöyle buyurduğunu rivayet eder:

Allah, ben ve duası kabul olan tüm peygamberler, altı kişiyi lanetlemiştir: Allah'ın kaderini yalanlayan, Allah'ın kitabına eklemeler yapan, Allah'ın haramlarını helal sayan, Ehlibeyt'le ilgili Allah'ın haram kıldığını helal sayan ve sünneti terk eden."²

Ehlisünnet, Yezid'in Kâfir Olduğuna Dair Görüşleri

Ehlisünnet âlimleri bu konuda oldukça açık görüşler bildirmiştir. Örneğin İmam Taftazânî, Yezid hakkında şöyle diyor:

Onun durumunda ve kâfir olup olmadığına şüphemiz yoktur. Allah ona lanet etsin, onun dostlarına ve yardımcılara da.³

İmam İbn İmâd-ı Hanbelî, "Şezeratu'z-Zeheb" adlı eserinde der ki:

1- Telhis-i Müstedrek, c.3, s.149.

2- Mu'cemu'l-Kebir (Taberânî), c.3, s.126. Müstedrek-i Hâkim ve Telhis-i Zehebî, c.1, s.36.

3- Şerh-i Akâid-i Nesefî (Taftazanî), s.103. Şezeratu'z-Zeheb (İbn İmâd-ı Hanbelî), c.1, s.69.

Hüseyin'i öldüren veya onun öldürülmesini emreden veya bunu caiz bilenler kâfirdir, bunu hafife alanlar, fasık ve facirdir.¹

İbn Kesir, "el-Bidaye ve'n-Nihaye" adlı eserinde der ki:

Şiî Hamid b. Râzi, Muhammed b. Yahya el-Ahmerî'den, o Leys'ten, o da Mücahid'den rivayet eder: Ali oğlu Hüseyin'in başı Yezid'in önüne konulduğu zaman, şu şiiri okudu:

"Keşke Bedir de ölen dedelerim görselerdi.

Çok sevinip ferahlardı.

Sizin şerefliyelerinizin zayıf düşenlerini öldürdük.

Bedir'deki bozgunun intikamını aldık."

Mücahid der ki: "Vallahi, münafıkça söz söylemiştir. Ordusunda bulunan herkes onu terk etmiş ve kınamıştır."²

İbn Kesir der ki: "Eğer bu sözü Muaviye oğlu Yezid söylemişse, Allah'ın ve lânet okuyucuların lâneti ona olsun. Eğer söylememişse, bu sözleri ona nispet edene lânet olsun."³

1- Şezeratu'z-Zeheb (İbn İmâd-ı Hanbelî), c.1, s.69.

2- el-Bidaye ve'n-Nihaye, c.8, s.209.

3- el-Bidaye ve'n-Nihaye, c.8, s.246. Ben derim ki: "Bu

Menâvî, “Feyzu’l-Kadir” adlı eserinde diyor ki:

Hüseyin’in öldürülmesi olayı ciğerleri parçalamış ve vücutları eritmiştir. Onu öldürenlere Allah’ın laneti olsun. Veya onun öldürülmesine razı olana ya da bunu emredene lanet olsun. Âd kavminin bertaraf olduğu gibi olsunlar.

Onun öldürülme olayını birçokları kaleme almışlardır. Ebulferec b. Cevzî, Yezid’i kınayanları engelleyen inatçı mutaassıplara reddiye yazmıştır: “Takvalı âlimler Yezid’e laneti caiz bilirler.”

Hafızuddin Kürdî el-Hanefî diyor ki: “Yezid’e ve Haccac’a lanet okumak caizdir. Ancak yapılmasa daha iyidir.”

İbn Kemâl, İmam Kıvamuddin Saffarî’den rivayet eder ki: Yezid’e lanet okumakta sakınca yoktur...

Mevla b. Kemal der ki: “Gerçek şu ki, kâfirliği meşhur olan, isyankâr ve kötülüğüyle tanınan

şiiirin Yezid’e ait olduğu doğrudur. Nakledenler güvenilir kişilerdir. Muhammed b. Hamid b. Hayyan et-Temimî er-Râzi büyük bir âlim ve hafızdır. Ehlisünnet’in iki büyük âlimi olan Ahmed b. Hanbel ve Yahya b. Muin onu güvenilir ve değerli bir âlim saymışlardır. bk. Tehzibu’l-Kemâl (Mezzî), c.25, s.108.

Yezid'e lânet okumak caizdir. Böyle olmasaydı belirli bir kişiye fâsık bile olsa lanet okunmaz."

Bu yüzden İmam Taftazani der ki: "Yezid'in Mümin ve hatta Müslüman olmadığına şüphe yoktur. Ona da, onun dostlarına da, yardımcılarına da lanet olsun."

İmam Cevzî vaaz kürsüsünde şöyle söylüyordu: "Yezid Şam'da, Hüseyin ise Irak'ta olduğu halde, Yezid Hüseyin'i nasıl öldürebilir diyorlar?" Sonra şu şiiri okudu:

Şam'dan atılan ok Irak'takini vurdu.

Mesafe uzak olsa bile.¹

İmam Âcuri "eş-Şeria" adlı kitabında şöyle der:

Hüseyin radiyallahu anh'ın katillerine yüz milyon kez lanet olsun. Ve onun öldürülmesine yardım edenlere de. Ali'ye veya Hüseyin'e sövenlere de. Fatıma'ya evlatlarından dolayı eziyet edenlere de veya Peygamber'in Ehlibeyt'ine eziyet edenlere de. Allah'ın laneti ve gazabı onlara olsun. Allah onlar için terazi kurmasın. Muhammed'in şefaati onlara ulaşmasın.²

1- Feyzu'l-Kadir (Menâvi), c.1, s.265.

2- Siyeru Âlâmi'n-Nübelâ, c.4, s.37.

İbn Teymiye'nin öğrencisi, İmam Zehebî der ki:
Yezid sert karakterli, kaba ve aşırı Ehlibeyt düşmanı biriydi. Şarap içer, kötü işler yapardı. Onun hükümeti, Hüseyin'i şehit ettirerek işe başladı. Harre olayında halkı öldürerek de sona erdi. Hayatı asla bereketli olmadı.¹

İbn Teymiye'nin bir diğer öğrencisi olan İbn Kesir der ki:

Harre olayı ve Hüseyin'in öldürülmesinden sonra Allah ona fazla süre vermedi. Allah, Yezid'den önceki ve sonraki zalimlere yaptığı gibi, onu da cezalandırdı. Allah bilendir ve her şeye kadirdir.²

Âlusi, "İş başına gelecek olsanız, değil mi ki, sizden (ancak) yeryüzünde bozgunculuk yapmanız ve akrabalık bağlarınızı kesmeniz beklenir?"³ ayetinin tefsirinde şöyle der:

Yezid'e lanet okumada tereddüt edilmez. Buluş çağına erdikten sonra çok büyük günahlar ve kötü işler yapmakla meşhurdur. Halifeliği döneminde Mekke ve Medinelilere yaptığı yeterlidir.

1- eş-Şeria, c.3, s.2183, 1677. hadisin haşiyesinde.

2- el-Bidaye ve'n-Nihaye, c.8, s.246.

3- Muhammed Suresi, 22. ayet.

Taberâni sahih hadiste şöyle rivayet eder:

Allah'ım, Medine halkına zülmedenleri ve onları korkutanları sen de korkut ve Allah'ın, meleklerin ve tüm halkın laneti ona olsun. Onların yaptığı hiçbir iş kabul olmasın. En büyük suçu ise, Ehlibeyt'e yaptıkları ve Hüseyin aleyhisselam'ın öldürülmesine razı olması ve buna sevinmesidir. Ehlibeyt'e yaptığı ihanetler gayet meşhurdur... Benim anladığım kadarıyla bu habis adam Peygamberimizin peygamberliğini kabul etmiyordu.¹

İmam Hüseyin'in Doğum ve Şahadet Gününü Anmanın Müstehap Oluşu

Anma törenleri hakkında ki hüküm, sadece İmam Hüseyin'e özel bir durum değildir. Bu şer'i hükmün sebebi, peygamberler, vasiler, elçiler gibi masum olan ve hatta salih insanlar için de geçerlidir. Bazıları diyorlar ki Peygamberimizin ve Ehlibeyt'in doğum ve veladet günlerini kutlamak bidat ve sapıklıkmış. Aslında onların bu görüşü bidat ve sapıklıktır. Sözü fazla uzatmamıza gerek yok. İmamları İbn Teymiye'nin bu konu-

1- Tefsir-i Âlusî, c.14, s.109-110. Dâru'l-Fikr, Beyrut.

daki sözümüzü teyit edecek, “Sırat-ı Mustakim” adlı kitabındaki şu açıklaması bize yeter:

Halktan bazılarının yaptığı gibi Peygamber’in doğum gününü kutlamanın ve bu törenleri yaymanın büyük sevabı vardır. İyi niyetli olarak Peygamberimize saygıyı ifade etmektedir.¹

Anlamadığım olay ise İbn Teymiye bunu kabul ettiği halde, Peygamber ve Ehlibeyt’in veladet ve şahadetlerini anmayı, ona uyduğunu söyleyen Vahhabiler niçin kabul etmiyorlar? Onların lideri İbn Teymiye’nin dediği gibi sevap kazanmak için bunu yapmıyor muyuz?

1- İktizau Sıratı’l-Mustakim (İbn Teymiye), s.406 (İbn Hazm basımevi).

II. Bölüm

İmam Hüseyin'in Hakkında Sahabe ve Tabiinin Görüşü

Bu bölümde şu soruyu cevaplamak istiyoruz. Acaba sahabe ve tabiine göre, şehitlerin efendisi İmam Hüseyin Allah katında büyük ve değerli bir insan mıydı?!!! Fakihlerin ve din adamlarının inancına göre, acaba onu anmak, Allah'ın yüce şiarlarından mıdır yoksa haram mıdır?

Bu sorunun cevabını saf ve tertemiz Ehlibeyt'in ve sahabelerin ve diğerlerinin kaynağından al. Çünkü az sonra okuyacağın cümleler, genelde Ehlibeyt'in özelde ise, İmam Hüseyin'in ne kadar değerli olduklarını gösterecektir. Buna itiraz edenler ise, Allah'ı ve rahmet Peygamber'ini inkâr edenlerden başkası değildir.

İmam Hüseyin (a.s) Hakkında Ömer B. Hattab'ın Görüşü

İbn Âsâkir gibi birçok tarihçi ve hadisçi Hüseyin

yin b. Ali'den şöyle rivayet ederler:

Ömer minberde iken onun yanına çıktık, "Babamın minberinden in, git kendi babanın minberine otur." dedik. Ömer: "Benim babamın minberi yok ki!" dedi. Beni kendi yanına oturttu. Sonra inerek dedi ki: "Evladım bunu sana kim öğretti?" Dedim ki: "Kimse öğretmedi." Ömer dedi ki: "Allah'a andolsun babanın minberidir. "Allah'a andolsun babanın minberidir. Ey evladım, başımızdaki saçları bile yerleştirip uzatan sizsiniz." Sonra elini başına koydu ve dedi ki: "Evet oğlum, eğer isterseniz gelip bizden alabilirsiniz."¹

Aynı cümleleri İmam Zehebî "Tarih-i İslam" adlı eserinde yazmıştır.² Yine Zehebî, "Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ" adlı eserinde bu rivayetin sahih olduğunu vurgulamıştır.³ İbn Hacer'de "el-İsabe" adlı eserinde, "Başımızdaki saçı önce Allah, sonra siz yerleştirip uzattınız." diye yazmıştır.⁴

1- Tarih-i Dimeşk, c.14, s.175.

2- Tarih-i İslam (Zehebî), s.3 İmam Hüseyin tercemesi.

3- Siyeru Âlâmi'n-Nübelâ, c.3, s.285.

4- el-İsâbe (İbn Hacer), c.2, s.69.

İmam Hüseyin Hakkında Amr b. As'ın Görüşü

Sahih kaynaklarda Yusuf b. Ebu İshak, İzâr b. Haris'ten rivayet eder ki:

Amr b. As ile Kâbe'nin gölgesinde oturmuştuk, Hüseyin'i görünce dedi ki: "Bugün gök ehlinin yeryüzü halkı içinde en çok sevdiği kimse, bu Hüseyin'dir."¹

Amr b. As, isyankârların başı idi.

İmam Hüseyin Hakkında Abdullah b. Amr b. As'ın Görüşü

Zehebî, "Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ" adlı eserinde İbn Heysem'den, o da Übeyd b. Said'den rivayet eder ki:

O Abdullah b. Amr ile birlikte Mescid-i Haram'a girmişti. Yezid'in komutanı Husayn b. Nemir, Kâbe'yi yakmıştı ve taşları yıkılmıştı. Kâbe'ye bakarak ağlıyordu. Öyle ki gözyaşlarının yanağından süzülüğünü gördüm. Dedi ki: "Ey halk! Allah'a yemin olsun ki eğer Ebu Hüreyre size Peygamberinizin evladının katili sizsiniz ve Kâbe'yi sizler yaktınız dese,

1- Hadd-i Fasil (Ramhürmüzü), s.347. Tarih-i Dimeşk, c.14, s.179. Siyeru Âlâmi'n-Nübelâ, c.3, s.285. Musannef, c.7, s.269.

diyeceksiniz ki Ebu Hüreyre'den daha yalancı kimse yoktur. Ama siz bunu yaptınız. Allah'ın azabını bekleyin. Hepinizi kapsayacak ve birbirinize karşı sert davranacaksınız.”¹

Bunu hadis ve siyer uzmanları sahih senetlerle rivayet etmişlerdir. İbn Esir, Recâ b. Rabiâ'dan şöyle rivayet eder:

Allah Resulü'nün mescidinde idim. O sırada İmam Hüseyin yanımdan geçerek selam verdi. Halk da ona selam verdi. Abdullah b. Amr susuyordu. Halk susunca Abdullah b. Amr yüksek sesle dedi ki: “Ve sana selam, rahmet ve bereket olsun.” Sonra halka dönüp dedi ki: “Gök ehlinin yeryüzünde en çok sevdiği kişiyi size bildireyim mi?” Dediler ki: “Bildir.” Dedi ki: “Şu giden Hüseyin'dir. Sıffin günlerinden beri ne ben onunla ne de o benimle tek kelime konuşmadık. Vallahi onun benden razı olması, banım için, Uhut dağı kadar malımın olmasından daha sevimlidir.”²

1- Siyeru Âlâmi'n-Nübelâ, c.3, s.93.

2- Usdu'l-Gâbe, c.3, s.235. Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.186.

Senedi sağlamdır.

İmam Hüseyin Hakkında İbn Abbas ve Ebu Hüreyre'nin Görüşü

Zehebî, Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ'da Ebu'l-Muhzim'den rivayet eder ki:

Bir cenazedeydik. Gördüm ki Ebu Hüreyre kendi elbisesi ile İmam Hüseyin'in ayağında ki tozu toprağı siliyordu.¹

Aynı şekilde Said-i Makberî rivayet eder ki:

Ebu Hüreyre ile birlikte idik. İmam Hasan oradan geçerken selam verdi. Biz de ona selam verdik. Tekrar oradan geçerken Ebu Hüreyre onun orada olduğunu fark etmedi. Dedi ki: "Ey Ebu Hüreyre! Bu selam veren İmam Hasan idi." Saîd diyor: "Kalkıp ona yetişerek dedi ki: 'Selam olsun sana ey efendim.' Sonra dedi ki: 'Peygamber'den duydum ki bu seyyid ve efendidir.'"²

Taberânî sahih senet ile rivayet eder ki:

Ebu Hüreyre ölüm döşeginde iken Mervan b. Hakem onun yanına geldi. Mervan dedi ki: "Seninle tanıştıktan sonra Hasan ve Hüseyi-

1- Siyeru Âlâmi'n-Nübelâ, c.3, s.287.

2- Müstedrek-i Hâkim, c.3, s.169. Telhis-i Müstedrek, c.3, s.169. Senetleri sahihtir.

n'i sevmen dışında hiçbir doğru işini görmedim." Bunu duyan Ebu Hüreyre, yatağından doğrularak dedi ki: "Şahadet ederim ki Resulullah'la birlikte yolda yürürken annelerinin yanında bulunan İmam Hasan ve İmam Hüseyin'in ağlama sesini duydu. Hızlanarak onlara yetişti. Annelerine dedi ki: 'Niçin ağlıyorlar?' Dedi ki: 'Su istiyorlar.' Buyurdu ki: 'Birisini ver bana.' Sonra dilini çıkardı, çocuk dilini biraz emip sustu. Sonra, 'Diğerini ver.' dedi. Aynısını ona da yaptı. Öyle ki artık ağlamıyorlardı... Ben Resulullah'ın onlara bu davranışını gördüğüm halde, onları nasıl sevmem?"¹

Uzun bir rivayette İbn Abbas'tan şöyle rivayet edilir:

Cennet gençlerinin efendileri Hasan ve Hüseyin bir hayır yemeğinde idiler. Yemek bittikten sonra, İmam Hasan'ın bineği gelince, İbn Abbas onun bineğini tutarak eğerini düzenledi. O sırada biri dedi ki: "Sen o ikisinden yaşça daha büyüksün. Neden onlara

1- Mucem-i Teberânî, c.3, s.50. Heysemî, Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.181'de bunu rivayet ederek senedinin sahih olduğunu söyler.

böyle hizmet ediyorsun?” İbn Abbas dedi ki: “Ey ahmak (alçak)! Bu ikisi kimdir biliyor musun? Bu ikisi Peygamber’in iki evladıdır. Bu hizmet Allah’ın bana bahşettiği nimet değil midir? O ikisine de, bineklerine de hizmet ederim.”¹

İbn Kesir der ki:

İmam Hasan ve Hüseyin ata binerken İbn Abbas eğeri tutardı. O, İmam Hasan ve Hüseyin’e hizmet eder ve bunu Allah’ın lütfü sayardı. O ikisi Kâbe’yi tavaf ederken, halk onların etrafını sarar, kalabalıktan fırsat olmazdı. Allah o ikisinden razı olsun ve onları da kendisinden razı kılsın.²

İmam Hüseyin’in Baş ve Enes B. Malik

Taberânî, “Mu’cemu’l-Kebir” adlı eserinde, sahih senetlerle sahabe Enes b. Malik’ten şöyle rivayet eder:

İmam Hüseyin’in başı Übeydullah b. Ziyad’a getirildiği zaman, elindeki çubukla onun dişlerine vurarak şöyle diyordu: “Çok güzel yüzlü idi!” Dedim ki: “Allah seni kah-

1- Tarih-i Dimeşk, c.13, s.239.

2- Tarih-i İbn Kesir, c.8, s.41.

retsin. Senin çubukla vurduğun yeri, Allah Resulü'nün öptüğünü gördüm." O da bunu yapmaktan vazgeçti.¹

Heysemî, "Mecmau'z-ZEvaïd" adlı eserinde der ki: "Bezzâr ve Taberânî bu hadisi sahih senetlerle rivayet eder."²

Bu olayın benzeri Zeyd b. Erkam ve Ebu Berza Eslemi kanalıyla Yezid'le (Allah'ın laneti ona olsun) ilgili olarak nakledilmiştir. Bunu İbn Hacer *Fethu'l-Bari*'de, İbn Kesir *Tarih*'inde ve el-Mezzi *Tehzibu'l-Kemal*'de nakleder.

İmam Hüseyin'in Başı ve Zeyd B. Erkam

Hadisçiler ve tarihçiler, sahih senetlerle Zeyd b. Erkam'dan şöyle rivayet ederler:

Ubeydullah'ın yanında iken Hüseyin'in başını getirdiler. Bir çubukla onun dudaklarına vuruyordu. Şimdiye dek kimseyi bu kadar güzel yüzlü görmemişim. Yüzü inci gibi parlıyordu. Dayanamayıp yüksek sesle ağlamaya başladım. Dedi ki: "Niçin ağlıyorsun ey şeyh?" Dedim ki: "Resulullah'ı hatırlayıp ağladım. Senin çubukla vurduğun yeri, öpü-

1- Mu'cemu'l-Kebir (Teberânî), c.3, s.125.

2- Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.195.

yor, kokluyor ve diyordu ki: ‘Allah’ım onu seviyorum. Sen de onu sev.’¹

İbn Ömer’in Sineğin Kanı Hakkındaki Sözü

İslam’ın değerleri ve derin manası hakkında sahabenin derin görüşünü yansıtan şu olayı, Buhârî kendi eserinde Ebu Naim’den şöyle rivayet eder:

Abdullah b. Ömer’in yanında idim. Birisi sineğin kanı hakkında soru sordu. İbn Ömer dedi ki: “Sen nerelisin?” Adam dedi ki: “Iraklıyım.” İbn Ömer dedi ki: “Bana sineğin kanının hükmünü soran şu adama bakın. Resulullah’ın evladının kanını bunlar döktü. Resulullah’ın şöyle buyurduğunu duydum: *Bu ikisi, dünyadaki iki reyhanemdirler.*”²

“İrak ehli’nden kasıt Irak’ta yaşıyor olmak değil, Hz. Hüseyin’in katline yardımda bulunmaktır. Bu aynen birisine “Uhut ehli” dememize benzer. Maksat Uhut’ta yaşamak değil, Uhut Savaşı’na katılmaktır.

1- Siyeru Âlâmi’n-Nübelâ, c.3, s.315.

2- Sahih-i Buhârî, c.7, s.74.

Ümmü Seleme Hüseyin'in Katillerini Lanetliyor

Ahmed b. Hanbel sahih senetlerle Şehr b. Havşeb'den şöyle rivayet eder:

Ali oğlu Hüseyin'in öldürüldüğü haberi, annemiz Ümmü Seleme'ye ulaştığı zaman, Iraklılara lanet okuyup dedi ki: "Onu öldürdüler, Allah da onları öldürsün. Ona hile yapıp yalınız bıraktılar; Allah onlara lanet etsin."¹

İmam Hüseyin'in Kanı Hakkında Velid b. Utbe b. Ebu Süfyan'ın Görüşü

Sahih kaynaklarda şöyle geçer:

Şam halkı zalim Yezid'e biat ettikten sonra, başka şehirlerden de kendisi için biat almaya başladı. Bu arada Medine valisi Velid'e şöyle yazdı: "Halkı çağır ve onlardan biat al. Önce önemli olanlardan başla. Hüseyin'e yumuşak davran." Velid b. Utbe de İmam Hüseyin ve Zübeyir'i gece vakti adam gönderip o ikisinden Yezid'e biat etmelerini istedi. Dediler ki: "Sabah olsun, bakalım halk ne yapacak." Daha sonra biraz bekleyip çıktılar. Velid, İmam Hüseyin'e sert davranınca, İmam Hü-

1- Müsned-i Ahmed, c.6, s.298. Mu'cemu'l-Kebir, c.3, s.108. Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.194. Senetleri sahihtir.

seyin onu küçümsedi ve sarığını tutarak başından aldı. Velid dedi ki: “Bunu ancak bir aslana benzetebiliriz.” Mervan (veya bir başkası) dedi ki: “Öldür onu.” Dedi ki: “Onun kanı saygın ve korunmuş kandır.”¹

Belâzurî, “Ensab-ul Eşraf” adlı eserinde der ki: Velid, Mervan’a dedi ki: “Ey Mervan! Benden dinimi kaybedeceğim bir iş istiyorsun. Allah’a yemin olsun Hüseyin’i öldürerek dünya makamlarına ulaşmayı asla sevmem. Eğer bir insan İmam Hüseyin’in kanını hafife alırsa, kıyamet günü Allah katında amel terazisi hafif olur.”²

İmam Mezzi diyor ki:

Velid evine döndüğünde eşi Abdurrahman kızı Esmâ dedi ki: “Hüseyin’e küfür mü ettin?” Velid dedi ki: “Önce o başlattı.” Dedi ki: “Hüseyin sana sövse de ona sövecek misin? O senin babana sövse, sen de onun babasına mı söveceksin?” Dedi ki: “Hayır.”³

1- Siyeru Âlâmi’n-Nübelâ, c.3, s.295.

2- Ensabu’l-Eşraf, c.5, s.317.

3- Tehzibu’l-Kemâl (İmam Mezzî), c.6, s.415.

İmam Hüseyin Hakkında Mervan'ın Kardeşi Abdurrahman b. Hakem'in Görüşü

Tarihçiler aynı şekilde Abdurrahman b. Hakem'den rivayet ederler ki:

O, Allah Resulü tarafından lanetlenen Mervan'ın kardeşidir. Diyorlar ki: "İmam Hüseyin'in (a.s) kafilesinden olan esirler, Yezid'in emriyle Şam'a getirildikleri zaman Abdurrahman b. Hakem onların mahzun hallerini gördü. Gökyüzü yeryüzünden önce, düşman dosttan önce ağlıyordu. O esnada şu beyitleri okudu:

Kerbelâ'da Peygamber yakınları yerde yatıyor.
Onlar soysuz İbn Ziyad'dan şerefli değil mi?
Sümeyye'nin soyu kum tanesi gibi çoğalmış.
Peygamber kızının nesli tükenmiş.

Yezid eliyle Abdurrahman'ın göğsüne vurarak: "Kes sesini." dedi.¹

İmam Hüseyin Hakkında Melun Yezid'in Eşinin Görüşü

Bazı muteber tarihlerde şöyle yazar:

Yezid'in eşi olan Kulsüm, Emevîlerin nes-

1- Mu'cemu'l-Kebir, c.3, s.116.

linden olup, İmam Hüseyin'e ilk ağlayandır. Matem meclisi düzenlemiş ve yas tutup ağlamıştır. Bazı tarihçiler bunu kesin bir dille belirtirler. İmam Zehebî bazı kitaplarında: "Ebu Süfyan'ın soyundan olan kadınlar, İmam Hüseyin'e üç gün yas tuttular... Ümmü Kulsum binti Abdullah b. Âmir, İmam Hüseyin'e ağlayınca, Yezid ona dedi ki: 'Kureyş'in büyüğü ve efendisi Hüseyin'e ağlamak onun hakkıdır.'"1

İmam Hüseyin'in Öldürülmesiyle İlgili İbn Ziyad'ın Annesi Mercâne Ve Kardeşi Osman'ın Görüşü

Taberî, meşhur *Tarih*'inde şöyle diyor:

İbn Hamid, Cerir'den, o da Muğire'den rivayet eder ki:

Yezid, İbn Mercane'ye bir mektup yazarak Abdullah b. Zübeyir'e karşı savaşmasını istedi. İbn Ziyad dedi ki: 'Fasık Yezid için iki kişiyi birlikte asla öldürmeyeceğim. Peygamber kızının oğlunu öldürdüm. Şimdi de Kâbe'ye karşı mı savaşayım?'"2

1- Siyeru Âlâmi'n-Nübelâ, c.3, s.304.

2- Tarih-i Taberî, c.4, s.371. el-Bidaye ve'n-Nihaye, c.8, s.239.

Bazı sahih tarihlerde şöyle geçer: Übeydullah b. Ziyad'ın annesi Mercâne, İmam Hüseyin'in öldürülmesinden dolayı bu melunu kınamıştır. İbn Hacer,¹ İbn Kesir,² İmam Zehebî,³ ve İbn Âsakir⁴ ve diğerlerinin dediğine göre Mercane, oğlu Übeydullah'a dedi ki: "Ey Habis! Resulullah'ın kızının oğlunu öldürdün. Cenneti asla göremeyeceksin."

İbn Kesir kesin bir dille diyor ki: "Mercane, oğluna dedi ki: 'Ey Habis! Resulullah'ın kızının oğlunu öldürdün. Cenneti asla göremeyeceksin.'"⁵ Muğire diyor ki, İbn Ziyad, İmam Hüseyin'i öldürünce, Mercane dedi ki: "Ne yaptığını ve ne suç işlediğini biliyor musun?"⁶

Ömer b. Sa'd ve Osman b. Ziyad'ın Görüşü

İbn Kesir, *Tarih'*inde, Hişam b. Avâne'den rivayet eder ki:

Übeydullah b. Ziyad, Ömer b. Sa'd'a dedi

1- Tehzibu't-Tehzib, c.2, s.308.

2- el-Bidaye ve'n-Nihaye, c.8, s.227.

3- Tarih-i İslam, s.15 (61. Yılın olayları).

4- Tarih-i Dimeşk, c.37, s.451,

5- el-Bidaye ve'n-Nihaye, c.8, s.314.

6- Tarih-i Taberî, c.4, s.371.

ki: "Hüseyin'i öldürmen için sana yazdığım mektup nerede?" Ömer dedi ki: "Yazdığını yerine getirdim ama mektup kayboldu." İbn Ziyad, "Mutlaka bul getir." dedi. Ömer dedi ki: "Ben onu sakladım. Kureyş'in yaşlı kadınlarına okuyacağım ki bu konuda beni değil seni suçlasınlar. Ben sana Hüseyin konusunda nasihat etmişim. Eğer bu konuda babam Sa'd b. Ebu Vakkas'a da nasihat etseydim, o bu hakkı yerine getirirdi." O sırada Übeydullah'ın kardeşi Osman b. Sa'd dedi ki: "Allah'a andolsun, Ömer b. Sa'd doğru söylüyor. Keşke kıyamete dek bütün Ziyad soyunun burnunda halka olsaydı (köle olsaydık) da Hüseyin öldürülmeseydi."

Ravi diyor ki: "Vallahi İbn Ziyad bu sözünden dolayı onu kınamadı."¹

Bu konuda İbn Esir, *Tarih*'inde, Yakut el-Hamevi "Mu'cemu'l-Buldan" adlı eserinde, İmam Yafii "Mir'atu'l-Cinan" adlı kitabında ve diğer siyer yazarları şöyle der: "Rey şehri yeryüzünün kapılarından biridir ve herkes ticaret için oraya gider." Esmail der ki: "Rey, dünyanın gelinidir, her-

1- el-Bidaye ve'n-Nihaye, c.8, s.227.

kes için ticaret merkezidir. Yeryüzünün en önemli şehirlerindedir.” İbn Ziyad, İmam Hüseyin’i öldürmesi karşılığında, Rey şehrinin valiliğini Ömer b. Sa’d b. Ebi Vakkas’a teklif etti. Ömer, Rey valiliği karşılığı savaşıma ile evinde oturma arasında tereddüt ediyordu. Danıştığı bütün dostları onu bu işten alıkoydularsa da o, savaşımayı tercih etti. En sonunda bacısının oğlu Hamza b. Muğire b. Şube’ye danıştı. Hamza dedi ki: “Seni Allah’a yemin veriyorum ey dayı! Hüseyin’e karşı savaşırsan, günah işlemiş ve akrabalık bağlarını kesmiş olursun. Bütün dünyanın padişahı olsan da Allah’ın huzuruna Hüseyin’in kanını dökmüş olarak çıkma.” Ömer bunu kabul ettiyse de gece sabaha kadar düşünerek şöyle söyledi:

Rey mülkünü nasıl bırakayım, benim hayatımdır.

Yoksa Hüseyin’i öldürerek kınanayım mı?

Onu öldürsem sonucu ateştir, başka şey değil.

Bu ardır, ama Rey mülkü gözümün nurudur.

Böylece dünya sevgisi ve valilik aşkı ona galip geldi ve savaş başlatarak İmam Hüseyin’i şehit ettirdi.¹

1- Mu’cemu’l-Buldan (Hamevî), c.3, s.118. el-Kâmil (İbn Esir), c.3, s.412. Mir’atu’l-Cinan (Yafî), c.1, s.132.

Özetle olayın bu aşaması şöyle gelişmiştir: “Kerbelâ olayından çok kısa bir süre önce, Übeydullah b. Ziyad (Allah ona lanet etsin), Ömer b. Sa’d adlı caniyi, Rey (Tahran ve etrafına) vali olarak tayin etti. Ömer b. Sa’d, yanında dört bin askerle Rey şehrine doğru gidiyordu. İbn i Ziyad, Ömer b. Sa’d’a hemen bir mektup yazarak, yanındaki orduyla birlikte Hüseyin’i kuşatıp öldürmesini, aksi halde valiliği bırakmasını istedi.”

Çünkü fasık ve imansız Yezid, İbn Ziyad’a bir mektup yazarak, İmam Hüseyin’in işini bitirmesini istemişti. İbn Ziyad da bu iş için en uygun kişinin Ömer b. Sa’d olduğunu biliyordu. Gerçek şu ki kıyamet günü cehennem ateşinde yanmamak için, Ömer b. Sa’d önce bunu kabul etmedi. Bu konuda defalarca İbn Ziyad’ın teklifini geri çevirdi. Ancak Rey valiliği onun gözünü kör etti ve rabbini unuttu ve bu kötü iş ile cehennemi hak etti. Orası ne de kötü bir yerdir.

Bazı tarihlerde şöyle geçer: İmam Hüseyin şehit olduktan sonra Ömer b. Sa’d dedi ki: “Hiç kimse ailesinin yanına benim gibi kötü bir iş yaparak dönmedi. İbn Ziyad’a itaat ederek Allah’a

isyan ettim ve akrabalık bağıyı kopardım.”¹

İşte, onun bu tespiti doğrudur. Allah’ın lanetleri ona olsun. Yüce Allah, İmam Hüseyin konusunda, bizlerin sonunu hayır eylesin.

İmam Hüseyin Hakkında Zalim Haccac’ın Görüşü

Taberânî sahih senetlerle “Mu’cemu’l-Kebir” adlı eserinde, Eslem-i Minkarî’den şöyle dediğini rivayet eder:

İmam Hüseyin’in katillerinden olan Sinan b. Enes’in yanına gittim. Suratı kına ile boyanmış, uzun boylu ve yüzü cüzamlı idi ve yaşlanmıştı. Haccac ona, “Hüseyin’i sen mi öldürdün?” diye sordu. “Evet” deyince, “Bunu nasıl yaptın?” diye sordu. Dedi ki: “Önce mızrak sapladım, sonra da kılıçla vurdum.” Haccac ona dedi ki: “Siz ikiniz kıyamette asla bir araya gelemeyeceksiniz.”²

Heysemî der ki: “Taberânî’nin bu rivayetinin senedi sağlamdır.”³ Bazı rivayetlerde şöyle geçer: “Haccac ona hiçbir iyilikte bulunmadı.” Bazı ri-

1- Tehzibu’l-Kemâl (el-Mezzî), c.21, s.359.

2- Mu’cemu’l-Kebir, c.3, s.112.

3- Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.194.

vayetlerde ise, “Haccac, ona hiçbir şey vermeyin, demiş.”¹ en-Nihaye’de ise şöyle geçer: “Haccac dedi ki: ‘Allah’a andolsun, siz ikiniz cennette asla buluşmayacaksınız.”²

İmam Hüseyin’in Katili Sinan b. Enes’in Görüşü

İbn Kesir diyor ki:

Daha sonra Sinan b. Enes, Ömer b. Sa’d’ın çadırının önüne gelerek yüksek sesle şöyle bağırdı:

Eteğimi altın ve gümüşle doldur.

Ben yüce ve değerli birini öldürdüm.

Baba ve annesi en hayırlı olanı öldürdüm.

Soyu en yüce ve hayırlıyı öldürdüm.

Ömer b. Sa’d dedi ki: “Onu hemen içeri alın.”

Sonra dedi ki: “Yazıklar olsun sana. Eğer İbn Ziyad böyle dediğini duyarsa, senin boynunu vurur.”³

Ben derim ki: “Şu sözü bir düşünsenize, baba ve annesi en hayırlı olan.”

1- Tarih-i İbn Muin, c.1, s.361. el-Bidaye ve’n-Nihaye, c.9, s.144. el-Faik (Zemahşerî), c.1, s.387.

2- en-Nihaye, c.2, s.116.

3- el-Bidaye, c.8, s.205. Tarih-i Dimeşk, c.14, s.252.

III. Bölüm

İmam Hüseyin'in Kerbelâ'daki Kerametleri

İmam Hüseyin'in Kerbelâ'da gösterdiği kerametler, onun Allah katında ne kadar değerli ve yüce olduğunun bir diğer kanıtıdır. Ve aynı zamanda işlenen bu cinayetin Allah'ın arşını nasıl titrettiği ve gök ve yerin nasıl kan ağladığının işaretidir. Özetle şöyle söyleyebiliriz:

İmam Hüseyin'in Duası Hemen Kabul Oluyor

İbn Ebi Şeybe der ki: Şerîk, Atâ b. Sâib'den rivayet eder ki:

Vâil b. Alkâme Kerbelâ'da İmam Hüseyin'e karşı savaşınlardandı. Dedi ki: "Birisi gelip dedi ki: Hüseyin kimdir?" İmam Hüseyin buyurdu ki: "Sen kimsin?" O da İmam Hüseyin'e dedi ki: "Seni ateşle müjdeliyorum." İmam Hüseyin buyurdu ki: "Aksine ben affeden, merhametli ve itaat olunan rab-

bimle müjdelenmişim, sen kimsin?” Dedi ki: “Ben İbn Huveyze’yim.” İmam Hüseyin buyurdu ki: “Allah’ım! Bunu ateşe çek.” Vâil diyor ki: “Ansızın baktım ki, atı bir anda adamı yere atmış ama ayağı üzengide hala takılıydı. O kadar sürüklendi ki adam parça parça olup sadece ayağı kalmıştı.”¹

Heysemî der ki: “Senedi sağlamdır.”²

İbn Asâkir, Müslim b. Rebâh’dan rivayet eder ki: Hüseyin öldürüldüğü gün, ben onun yanında idim. Onun yüzüne bir harbe ile vurdu lar. İmam Hüseyin buyurdu ki: “Ey Müslim, elini uzat.” Baktım elim kan ile doldu. Sonra dedi ki: “Onu elime dök.” Ben de eline döktüm. Elini göğ e doğru uzatarak dedi ki: “Allah’ım! Peygamber’inin kızının oğlunun intikamını al.”

Müslim diyor ki: “Kanının bir damlası bile yere düşmedi.”³

1- Musannef-i İbn Ebi Şeybe, c.8, s.633. Mu’cemu’l-Kebir c3, s.117. Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.193. Tarih-i Dimeşk, c.14, s.335.

2- Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.193.

3- Tarih-i Dimeşk, c.24, s.223.

Etin, Ateş ve Pıhtılaşmış Kana Dönüşmesi

Taberânî sahih senetlerle Züveyd el-Cüfi'den, o da babasından rivayet ediyor ki:

Hüseyin öldürüldüğü zaman, Yezid ordusu develeri kesip pişirdiğinde, etler kan oluverdi.¹

Heysemî der ki: "Taberânî'nin rivayet ettiği bu hadisin senedi sahihtir."² Benzer manada yine Taberânî, Ebu Hamîd et-Tahhânî'den rivayet eder ki:

Yezid'in ordusundaydım. O sırada Hüseyin'in ordusundan ganimet alınmış bir deve getirdiler. Dediler ki: "Keselim mi, satalım mı?" "Keselim" denince, deveyi kesip pişirdiler. Yemek için oturduğumuz da ansızın etler ateşe dönüşüp kül oldu."³

Abbas Dûrî der ki:

İbn Muin'in şöyle söylediğini duydum: "Cerrir, Yezid b. Ebi Ziyad'dan rivayet eder:

Hüseyin öldürüldüğünde on dört yaşındaydım. Onların ordusunda bulunan (Safran benzeri) Vers ağacı küle dönüştü. Gökyüzün-

1- Mucem-i Teberânî, c.3, s.121.

2- Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.196.

3- Mu'cemu'l-Kebir, c.3, s.121.

de ufuklar kıpkırmızı oldu. Hüseyin'in ordu-
sundaki deveyi kestiklerinde ise onun ateşe
dönüştüğünü gördüler.¹

İmam Hüseyin'e Cinler Mersiye Okudu

Ehlisünnet âlimlerinden Heysemî, annemiz
Ümmü Seleme'nin şöyle söylediğini rivayet eder:

Cinlerin İmam Hüseyin'e mersiye okuduğu-
nu duydum.

Bu olayı rivayet eden Taberânî'nin naklettiği
rivayet sahihtir.² Heysemî buna benzer bir riva-
yeti de Meymune'den rivayet eder: "Cinlerin Hü-
seyin b. Ali'ye mersiye okuduğunu duydum." Bu
olayı rivayet eden Taberânî'nin naklettiği rivayet
sahihtir

İbn Kesir, Ümmü Seleme'nin bu sözünü şöyle
değerlendiriyor:

Hammâd b. Seleme, Ebu Ümare'den rivayet
eder: "Ümmü Seleme, cinlerin İmam Hüseyin'e

1- Tarih-i İbn Muin, c.1, s.361. Tehzibu'l-Kemâl (Mezzî),
c.6, s.435, Siyeru Âlâmi'n-Nübelâ, c.3, s.313. Tehzibu't-Teh-
zib, c.2, s.305.

2- Mu'cemu'l-Kebir, c.3, s.121, el-Ahad ve'l-Mesânî (Dah-
hâk), c.1, s.308. Tarih-i Dimeşk, c.14, s.239. el-İsabe, c.2, s.71.
Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.199.

mersiye okuduğunu duymuştur ve bu, kesinlikle sahihtir.”¹

Kudüs’te Taşların Altındaki Kan

Taberânî sahih senetlerle Muhammed b. Abdullah b. Said b. Âs’tan, o da Zührî’den rivayet eder ki:

Abdumelik bana dedi ki: “Hüseyin öldürüldüğü gün, meydana gelen olaylardan hangisini bana söylemiştin?” Zührî dedi ki: “Kudüs’te hangi taşı kaldırdıysam altından kan akıyordu.” Abdumelik dedi ki: “Bu duruma ben de senin gibi inanıyorum.”²

Heysemî, “Mecmau’z-Zevaid” adlı eserinde bu rivayetin sahih olduğunu bildiriyor.³ Diğer bir rivayette Taberânî, İbn Cerih’ten, o da İbn Şehâb’dan rivayet eder ki: “Hüseyin öldürüldüğü gün, Şam’da kaldırdığımız her taşın altında kan vardı.”⁴

1- el-Bidaye ve’n-Nihaye, c.6, s.259.

2- Mu’cemu’l-Kebir, c.3, s.119.

3- Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.196.

4- Mu’cemu’l-Kebir, c.3, s.113. Mecmau’z-Zevâid, c.9, s.196. Senedi sahihtir.

İbn Ziyad'ın Yüzündeki Yanık ve Boğazındaki Yılan

Taberânî, Hâcib'den, o da Übeydullah b. Ziyad'dan rivayet eder ki:

Hüseyin öldürüldüğü zaman, Übeydullah b. Ziyad'ın arkasından hükümet konağına girdim. Ansızın yüzünü bir ateş parçası yaktı. Koluyla yüzünü kapatıp dedi ki: "Gördün mü?" "Evet" deyince, "Sakın bunu kimseye söyleme." dedi.¹

Bunun dışında Tirmizî, sahih senetlerle Ümare b. Ümeyr'den rivayet eder:

Übeydullah b. Ziyad öldürüldükten sonra onun ve arkadaşlarının başları Rahbe mescidine getirildi. O sırada başlardan "Geliyor, geliyor." diye ses geldi. Ansızın bir yılan, başların üzerinde durdu ve Übeydullah b. Ziyad'ın kesik boğazından içeri girdi. İki üç kez içeri girip çıktı ve gözden kayboldu. Sonra, "Yine geliyor, yine geliyor." diye sesler duydum. Bu olay iki üç kez tekrarlandı.

1- Mu'cemu'l-Kebir, c.3, s.112, Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.196.

Tirmizî, *Sünen*'inde diyor ki: "Bu rivayetin senedi sahihtir."¹

İmam Mübârefuri, "Tuhfe" adlı eserinde şöyle der:

Tirmizî bu olayı, Hasaneyn'in faziletleri bölümünde naklederek şöyle der: "Bu olay, İbn Ziyad'ın İmam Hüseyin'i öldürttüktan sonra çektiği cezalara bir örnektir."²

Gökyüzü Kan Gibiydi

Hadisçiler, tarihçiler ve diğerleri sahih senetlerle Ümmü Hekim'den şöyle rivayet ederler:

Hüseyin öldürüldüğü gün, ben küçük yaşta bir cariye idim. Gökyüzü birkaç gün tıpkı pıhtılaşmış bir kan gibiydi.³

Hamîdî'nin Cüz'ünde der ki: "Gökyüzü yedi gün, yedi gece tıpkı pıhtılaşmış kan gibi duruyordu."⁴

1- Sünen-i Tirmizî, c.5, s.325.

2- Tuhfetu'l-Ehfûzi (Sünen-i Tirmizî şerhi), c.10, s.193.

3- Mu'cemu'l-Kebir, c3, s.113. Tarih-i Dimeşk, c.14, s.226. Tehzibu'l-Kemâl, c.6, s.432. Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.196.

4- Cüz'ü Hamîdi, s.33.

Güneş Tutulması

Heysemî, Ebu Kabil'den rivayet eder:

Ali'nin oğlu Hüseyin öldürüldüğü zaman, güneş tutuldu. Öyle ki gündüz vakti yıldızlar görüldü ve biz, kıyamet kopacak sandık.

Taberânî bunu rivayet etmiştir ve senedi hasendir.¹

Gökyüzünden Kan Yağdı

Zehebî, Fesevî'den o da Müslim b. İbrahim, Ümmü Şevk'den, o da Nadratu'l-Ezdiyye'den nakleder ki:

Hüseyin öldürüldüğünde gökyüzünden kan yağdı. Öyle ki her yer kan ile dolmuştu.²

Buna diğer bir kanıt, Cafer b. Süleyman'ın sözüdür. Diyor ki: Teyzem Ümmü Sâlim dedi ki: "Hüseyin öldürüldüğü gün, bütün evlere ve duvarlara kan yağdı."³

Aynı senetle, İmam Hüseyin'in biyografisi bölümünde İbn Asâkir der ki: "Bu olay Şam'da, Kufe'de ve Horasan'da gerçekleşti."⁴

1- Mu'cemu'l-Kebir, c3, s.114. Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.197.

2- Seyr-u Alâm-in Nübela, c.3, s.312.

3- Tarih-i İslam (Zehebî), s.16, 61. Yılın olayları bölümü.

4- İbn Asâkir, s.360.

Cüzzam Hastalığı ve Fakirlik

Taberânî, Â'meş'tan rivayet eder ki:

İmam Hüseyin'in kabrine saygısızlık etmek isteyen birisinin evinde kıtlık oldu ve tüm ev halkı cüzzam hastası oldu.

Heysemî der ki: "Taberânî'nin bu rivayeti sahihtir."¹

Yine İbn Asâkir der ki: "Şamlılardan birisi İmam Hüseyin'in mezarına saygısızlık etmek isteyince, o anda cüzzam hastası oldu."²

Gözlerin Kör Olması ve Delilik

Taberânî, kendi eserinde Ebu Recâ Utaridi'den rivayet eder ki:

Ne Hz. Ali'ye ne de Ehlibeyt'ten birine sövmeyin. Benim bir komşum dedi ki: "Şu fasıkı görmüyor musunuz?... Hüseyin b. Ali'yi Allah öldürdü!" Ebu Recâ diyor ki: "Allah bu adamın iki gözünü de yıldırım göndererek kör etti ve ben bunu kendi gözlerimle gördüm."³

1- Mu'cemu'l-Kebir, c.3, s.114. Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.197.

2- Tarih-i Dimeşk, c.14, s.244.

3- Mu'cemu'l-Kebir, c.3, s.112, Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.196.

Zehebî, “İslam Tarih-i” adlı eserinde bu olayı doğruluyor.¹

Aynı içerikte Mücahid, Hasan b. Hâris’ten, o da Küfeli yaşlı bir adamdan rivayet eder ki:

Zalim Haccac bir gün dedi ki: “Başına bir bela gelen varsa ayağa kalksın.” Birileri ayağa kalkarak başlarına geleni anlattılar. O sırada Sinan b. Enes ayağa kalkarak dedi ki: “Hüseyin’i ben öldürdüm.” Haccac dedi ki: “Bundan büyük bir bela olamaz.” Daha sonra Sinan evine döndü. Dili tutuldu ve aklını kaybetti. O sürekli yemek yiyor ve yediği yere pisliğini yapıyordu.²

İbn Kesir çok inatçı ve inkârcı olmasına rağmen, bu konunun doğru olduğunu itiraf ediyor. Diyor ki: “İmam Hüseyin’i öldürenlerin başlarına gelen belalarla ilgili rivayetlerin çoğu doğrudur. Onu öldürenlerin çok azı kurtulmuştur. Birçoğu daha dünyada iken belalara bulaşmış, çoğu hastalanmış veya aklını yitirmiştir.”³

1- Tarih-i İslam, s.16.

2- Tarih-i Dimeşk, c.14, s.232.

3- el-Bidaye ve’n-Nihaye, c.8, s.220.

Tiplerin Bozulması

Taberânî, sahih senetlerle Süfyan'dan rivayet eder ki:

Babaannem dedi ki: "Cufi kabilesinden iki kişi İmam Hüseyin'in öldürüldüğünü görmüştü. Onlardan birinin hayaları şişti ve halka rezil oldu. Diğeri ise, ağzından felç geçirdi ve bunların evlatları olduğu gibi delirmişlerdi."¹

Katran Kokusu

İbn Asâkir, sahih senetlerle Fazl b. Zübeyr'den rivayet eder ki:

Bir arkadaşımın yanında otururken, ansızın birisi yanımıza geldi. Oturduğunda katran koktuğunu hissettik. Dedim ki: "Yahu, sen katran mı satıyorsun?" Dedi ki: "Şimdiye dek hiç satmadım." Dedim ki: "Peki bu koku da nedir?" Cevaben dedi ki: "Ben Ömer b. Sa'd'ın odasındaydım. Onlara demirden kazıklar satıyordum. Gece olup da uyuduğumda, rüyamda Resulullah ile Hz. Ali'yi gördüm; Hz. Ali, İmam Hüseyin'in yanında şehit olan ashabına su veriyordu. Ona dedim ki: "Bana da su

1- Mu'cemu'l-Kebir (Taberânî), c.3, s.119. Mecmau'z-Zevâid, c.9, s.197.

ver.” Ama o su vermedi. Dedim ki: “Ey Allah Resulü, bana da su vermesini söyler misin?” Peygamber buyurdu ki: “*Bizim düşmanımıza yardım edenlerden değil misin?*” Dedim ki: “Ey Allah Resulü! Ne kılıç salladım, ne bir darbe vurdum, ne de bir ok attım. Sadece onlara atlarını bağlamaları için demirden kazıklar satıyordum.” Peygamber buyurdu ki: “Ya Ali! Bunun içeceğini ver.” Bana katran dolu bir bardak verdi. O katranı içtim. Kaç gündür idrar yerine katran çıkarıyorum. Sonra bu bitti, şimdi de bütün vücudum katran kokuyor.” O sırada Süddî ona dedi ki: “Ey Allah’ın kulu! Irak’ın yemeğinden yiyip, Fırat’ın suyundan iç. Ama kıyamette Muhammed sana asla yardım etmeyecektir.”¹

İmam Hüseyin’in Katledilmesini Hafife Alanın Yanması

İbn Asâkir, “Tarih-i Dimeşk” adlı eserinde, Atâ b. Müslim’den, o İbn Süddî’den, o da babasından şöyle dediğini rivayet eder:

Kerbelâ çarşısında küçük yaşta iken bez sattık. Yanımızda Tay kabilesinden birisi ile

1- Tarih-i Dimeşk, c.14, s.259.

konuşuyorduk. Gece iyice bastırmişti. İmam Hüseyin'in öldürülmesi söz konusu olunca, dedik ki: "Kerbelâ'da Hz. Hüseyin'i öldüren orduda bulunan herkes kötü bir şekilde öldü veya öldürüldü." Adamın biri dedi ki: "Siz Kufeliler ne kadar da yalancısınız. Hüseyin'i öldüren orduda bulunan herkesin kötü bir şekilde öldüğünü veya öldürüldüğünü mü zannediyorsunuz? Ben Hüseyin'i öldüren ordudanım ve şu anda da çok zengin ve varlıklıyım." Bunu duyunca yemekten el çektik. O sırada yanımızdaki kandil yanmaya devam ediyordu. Adam söndürmek için elini fitile uzattı, eli tutuştu. Söndürmek için elini ağzına götürdüğünde, sakalları yanmaya başladı. Söndürmek için yanımızda bulunan suya atladı. Diyor ki: "Adam gözümüzün önünde yanarak can verdi."¹

Haberin kaynağı sahihtir.

Hüseyin'in Öldürüldüğünü Müjdeleyince Kör Oldu

İbn Asâkir, Muhammed b. Selt Esedî el-Kufî'den, Rebi b. Münzir'in babasının şöyle dediğini rivayet eder:

1- Tarih-i Dimeşk, c.14, s.234.

Adamın biri, İmam Hüseyin'in öldürüldüğünü müjde olarak halka haber veriyordu. An-sızın onun kör olup süründüğünü gördüm.¹

İmam Hüseyin'in Başı ve Hıristiyan Rahip

İbn Habbân, kesin bir dille "Sıkât" adlı eserinde olayı şöyle dile getiriyor:

Sonra İbn Ziyad, İmam Hüseyin'in başını Şam'a gönderdi. Peygamber'in Ehlibeyt'inden olan esir hanımlar ve çocuklar kervanı, develere bindirilmiş, perişan bir hâlde idiler. Her hangi bir menzile ulaştıkları zaman sandıktan mübarek başı çıkarıyorlar, sonra bir mızrağa takıp, tekrar yola koyuluyorlardı. Yoldaki bir menzilde konakladıklarında, Hıristiyan bir rahiple karşılaştılar. Önceki menzillerdeki gibi mübarek başı sandıktan çıkarıp bir mızrağa taktılar. Sonra mızrağı kilisenin duvarına dayadılar. Gece olunca, kilisenin rahibi, kiliseden göğe doğru uzanan bir nur gördü. Sonra kervana dönerek, "Siz kimsiniz?" diye sordu. "Bizler Şamlıyız." dediler. "Peki ya bu baş kime ait." diye sorunca, "Ali'nin oğlu Hüseyin'in başıdır." dediler.

1- Tarih-i Dimeşk, c.14, s.227.

Rahip dedi ki: "Andolsun ki siz, çok kötü bir kavimsiniz. Eğer İsa'nın bir evladı olsaydı, ona en güzel makamı verirdik." Sonra dedi ki: "Ey askerler! Babamdan miras kalan ve ona da basından kalan on bin dinarım var. Bu parayı size, bu başı bir geceliğine benimle kalmasına izin vermeniz şartıyla vermemi ister misiniz?" "Hemen parayı ver." deyip kabul ettiler. Dinarları onlara getirdi ve onlar da parayı kabul ettiler. Sonra başı ona uzatıldı. Rahip, başı alarak yıkadı ve kucağına aldı. Gece boyunca ağladı. Sabah olunca dedi ki: "Ey başın sahibi! Kendi canımdan başka hiçbir şeyim yoktur ve ben şahadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve senin ceddin Muhammed, Allah'ın elçisidir." Rahip Müslüman oldu ve İmam Hüseyin'e hizmetkâr olduğunu ilan etti. Sonra onlar başı alıp tekrar sandığa koydular. Şam'a yaklaştıklarında dediler ki: "En iyisi bu paraları bölüşelim. Çünkü eğer Yezid parayı görürse elimizden alacaktır." Parayı koydukları keseyi açınca, hepsinin taş parçalarına dönüştüğünü gördüler. Taş parçalarının iki tarafında şunlar yazıyordu:

“Sakın, Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Onları gözlerin açık kalacağı güne ertelemektedir.”¹

Diğer tarafına ise şöyle yazıyordu:

“Zulmedenler, hangi dönüşe döndürüleceklerini (hangi akıbete uğrayacaklarını) çok yakında bilecekler.”²

Dediler ki: “Vallahi rezil olduk.” Sonra bütün taşları yakındaki bir nehre döktüler. Bunu gören bazıları pişman olup tövbe ettiler. Bazıları ise, ısrarla suçlarına devam ettiler. İnatçıların başında İmam Hüseyin’in katillerinden Sinan b. Enes de vardı. Sonra Resulullah’ın evlatlarını ve esirleri çıplak develere bindirip kızgın güneş altında Şam’a doğru götürdüler. Mübarek başı Yezid’in önüne koyduklarında elindeki çubukla dişlerine vurarak, “Dişleri ne de güzelmiş.” diyordu.³

İmam Hüseyin’in Musibetine Ağlamak Sünnettir

Bütün bu kaynaklardan anlaşılacağı üzere şehitlerin efendisi İmam Hüseyin’in musibetine

1- İbrahim Suresi, 42. ayet.

2- Şuarâ Suresi, 227. ayet.

3- Sıkât-ı İbn Habbân, c.2, s.312-313.

ağlamak ve gözyaşı dökmek, en azından Allah'ın gazabından korunmak için müstehaptır. Ehlisünnet bu konuda Hz. Resulullah'tan şu hadisi rivayet eder:

Zulme uğrayanların evine ağlayarak girin. Ağlamasanız dahi en azından kendinizi ağlayanlara benzetin. Onların başına gelenler sizin başınıza da gelmesin diye bunu yapın.”¹

Bu hadis, apaçık Allah'ın gazabından, ağlayarak veya en azından ağlayanlara benzeyerek korunmanın iyi olduğuna delalet ediyor.

1- Sahih-i Buharî, c.5, s.135. Fethu'l-Bâri, c.6, s.270. Hz. Hüseyin'e Kerbela'da yapılan zulümden daha feci bir zulüm yoktur. Öyleyse Kerbela'ya gidenler hüzün elbisesi giymeli ve ağlamalıdır.

Son Bölüm

Hız. Hüseyin'e Tevessül ve Teberrük

Bu konuda genişçe bir kitap yazdık. İsteyenler o eserimize bakabilir. Yalnız bu tevessül ve teber-rük olayı yalnızca İmam Hüseyin'e değil, diğer bütün masumlara da ait olan bir konudur. Çünkü hepsindeki ortak gerekçe onların masum olmalarıdır. Burada sadece hatırlatma olsun diye birkaç başlık sayacağız:

Ehlisünnet'in Büyük Âlimleri, İmam Hüseyin'in Türbesini Ziyaret Etmiş ve Ona Tevessül Etmişlerdir

Bu konuda birçok rivayet vardır. Biz kısaca birkaçına işaret edeceğiz. İmam İbn Cevzî der ki: İbn Nâsır, Mübarek b. Abdulcebbar'dan, o Ebu'l-Hüseyin Ahmed b. Muhammed-i Atîkî'den, o Ebu Bekir Muhammed b. Hasan b. Abdân-ı Seyrefî'den rivayet eder ki:

Caferi Halidî'nin şöyle söylediğini duydum:
Vücudumda büyük bir yara vardı. İmam Hü-

seyin'in mezarının toprağını yarama sürdüm. Biraz uyuduktan sonra birden bire tüm yaranın iyileştiğini gördüm.¹

İbn Hacer'in yazdığı şu olayı da burada anlatmak gerekir:

Ebu Bekir Muhammed b. Müemmel dedi ki: "Hadis imamı Muhammed b. Huzeyme ve onun bacanağı Ebu Ali es-Sakâfi ile birlikte Horasan'da İmam Ali b. Musa er-Rıza'nın mezarını ziyarete gittik. İbn Huzeyme, oraya vardığımızda İmam Rıza'yı öyle huşu içinde ziyaret edip ağladı ki hepimiz hayrete düştük."²

Aynı şekilde Hatîb-i Bağdâdî, Ahmed b. Cafer b. Hamdân-i Katiî'den rivayet eder ki:

Kendi zamanında Hanbelîlerin en önde gelen imamı Hasan b. İbrahim Ebu Hellâl der ki: "Başıma ne zaman bir iş gelse, İmam Musa Kâzım'ın mezarını ziyarete gider, ona teves-

1- el-Muntazam (İmam İbn Cevzî), c.5, s.346. Bu rivayette adı geçen âlimlerin hepsi Ehlisünnet'in güvenilir âlimleridir.

2- Tehzibu't-Tehzib, c.7, s.339. Adı geçen İbn Huzeyme, Ehlisünnet âlimlerinin içinde en büyük hadis âlimlerinden biri olarak kabul edilir.

sül ederdim. Allah arzu ettiğim işleri aynı şekilde yerine getirirdi.”¹

Hacetlerin Yerine Gelmesi İçin İmam Hüseyin’den Yardım İstemek Müstehaptır

Yardım dilemek, İmam Hüseyin’in mezarına giderek, “Ya Hüseyin! Falan din veya dünya işinde bana yardım et.” diye nidâ etmektir. Şia âlimleri, bunun tüm masumlar için geçerli olduğunda icmâ etmişlerdir. Ehlisünnet âlimlerinin de çoğu bunun müstehap ve iyi olduğunu bildirmiştir. Bunlardan biri de büyük Şafîî imamı Subkî’dir.

İmam Subkî bu konuda şöyle söyler:

Şunu bilesin ki Resulullah’ı aracı kılarak onun rabbinden şefaath ve yardım dilemek câizdir ve çok iyidir. Dindar olan herkesçe bu böyledir ve bilinen bir meseledir. Geçmiş peygamberlerin ve eski selef-i salihinin yaptıkları da bütün din ehline kabul edilmiş ve İbn Teymiye gelene dek kimse bunu inkâr etmemiştir. İbn Teymiye’nin tevessül ve medet istemeyi inkâr etmesini, daha önceki âlimlerin

1- Tarih-i Bağdâd, c.1, s.133.

hiçbiri onaylamamış ve İslam âleminde daha önce böyle bir şey duyulmamıştır.¹

İbn Teymiye ile Vahhabilerin bu konuda yarıldıkları açıktır. Onlar diyorlar ki: “Allah’tan başkasından yardım dilemek şirkidir. Hatta Peygamberimiz de dâhil özellikle ölülerden yardım istemek şirkidir.” Hâlbuki bunun caiz hatta iyi bir amel olduğuna dair birçok sahih kanıt olmasına rağmen nasıl inkâr ediyorlar, şaşırılmamak elde değil.

1. Kanıt: Mâlik-i Dâr ’ın Rivayeti

İmam İbn Ebî Şeybe, “Musannef” adlı eserinde Ebu Muâviye’den, o Â’muş’ten, o Ebu Sâlih’ten, o da Ömer’in zahire deposunun hazinedarı Mâlik-i Dâr’dan şöyle dediğini rivayet eder:

Ömer’in zamanında kuraklık ve kıtlık oldu. Adamın birisi Resulullah’ın mezarına gelerek dedi ki: “Ey Allah Resulü! Ümmetin için yağmur dile. Halk susuzluktan ölüyor.” Peygamber de o adamın rüyasına girerek bu-

1- Şifau’s-Sıkâm (İmam Subkî), s.119-120. Haşiyetu Red-di’l-Muhtâr (İbn Âbidîn), c.6, s.711. Feyzu’l-Kadir (Menâvî), c.2, s.170 ve diğerleri.

yurdu ki: “Git Ömer’e de ki, yağmur yağacak size.”¹

Hafız İbn Hacer, Sahih-i Buhârî şerhinde der ki: “Bu rivayetin senedi sahihtir.”²

2. Kanıt: İbn Ömer’in, “Ya Muhammed” Sözü

Buhârî ve İmam Harbî “Garîbu’l-Hadis” adlı eserinde Ebu İshâk’tan, o Abdurrahman b. Sa’d’dan rivayet eder ki:

Ömer’in yanına gittim. Ayakları hastalıktan şişmişti. “Ayaklarına ne oldu?” diye sordum. Dedi ki: “Ayak damarlarım şişmiş.” Dedim ki: “En çok sevdiğin insanın adını çağır.” “Ya Muhammed!” dedi ve kısa bir süre sonra ayakları iyileşti.³

Şafiî imamlarından Nevevî, şöyle der:

“Ayaklar şiştiği zaman söylenecek söz babı” İbn Seni’nin kitabındaki rivayetime göre, Heysem b. Haneş şöyle dedi: “Abdullah b. Ömer’in yanında idik. Ayakları şişmişti. Adamın biri, “Halkın içinde en çok sevdiğini ça-

1- Musannef-i İbn Ebi Şeybe, c.7, s.482, 32600. hadis.

2- Fethu’l-Bârî (İbn Hacer), c.2, s.397.

3- Sahih-i Buhârî (Edep babı), s.207. Garîb-ul Hadis, c.2, s.673.

ğır.” deyince, “Ya Muhammed!” dedi ve sanki o an ayaklarının bağı çözülmüş gibi rahatladı.

Nevevî der ki: Mücahid’den de rivayet ettik. İbn Abbas’ın yanında iken adamın birinin ayağı şişmişti. İbn Abbas radiyallahu anh dedi ki: “Hal-kın içinde en çok sevdiğinin adını an.” Adam: “Ya Muhammed!” deyince, sanki ayağı o an rahatlayıverdi.¹

3. Kanıt: Bedevî

Şafiî mezhebinde kendi zamanının imamı olan İmam Muhyiddin-i Nevevî der ki:

Bu konuda en güzel rivayet Mâverdî ile Kadı Ebu Tayyib ve diğer arkadaşlarımızın hayırla andığı Utbî’den naklettikleri şu rivayettir:

Allah Resulü’nün kabrinin yanı başında idik. Bir bedevi kabrin yanına gelerek şöyle dedi: Ey Allah Resulü! Sana selam olsun. Duydum ki Allah şöyle buyurmuş: “Eğer onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde sana gelip Allah’tan başışlanma dileselerdi ve Peygamber de onlar için başışlanma dileseydi, Allah’ı tövbeleri kabul eden ve sürekli merhamet eden olarak bulurlardı.”² İşte

1- el-Ezkâr (Nevevî), s.305.

2- Nisa Suresi, 64. ayet.

senin huzuruna geldim. Seni aracı kılıp Allah'tan şefaata diliyorum."

Sonra şu şiiri okudu:

Ey toprağa defnedilen en yüce ve hayırlı kimse.

Senin hayrın sayesinde dilsiz ve sağırklar iyileşir.

Senin yattığın bu kabre canım feda olsun.

Bu kabirde iffet var, bağışlanma ve cömertlik var.

Sonra oradan uzaklaştı. O sırada uykum geldi ve

rüyamda Allah Resulü'nü gördüm. Buyurdu ki:

"Ey Utbi! Yüce hak dedi ki, o bedeviyi müjdele.

*Allah onun günahlarını affetti."*¹

4. Kanıt: Peygamberimiz Kabirde İken, Hz.

İsa'nın Ona "Ya Muhammed!" Demesi

Ebu Ye'lâ der ki: Ahmed b. İsbâ, İbn Veheb'den, o Ebu Sahr'dan, o da Said-i Makberî'den Ebu Hüreyre'nin şöyle dediğini rivayet eder:

Allah Resulü'nün şöyle söylediğini duydum:

"Canım elinde olan Allah'a andolsun ki Mer-yem oğlu İsa muhakkak ki yeryüzüne inecek,

o adil bir imam ve adaletli hüküm sahibidir.

Haçları kıracak ve domuzları öldürecektir.

1- Sahih-i Buharî (el-Edeb-ul Müfred), s.207. bk. Tabakât-ı İbn Sa'd, c.4, s.154. Müsned-i İbn Ca'd, s.369. Tarih-i Dimeşk, c.31, s.177. Tehzibu'l-Kemâl, c.17, s.144.

İnsanların arasını düzelterek ve kin ve nefreti yok edecektir. Kabrime gelip de 'Ya Muhammed!' diye seslendiğinde, ona cevap vereceğim."¹

5. Kanıt: Kıyamet Günü Bütün Peygamberlerin Hz. Muhammed'den Yardım İstemesi

Buhârî, Sahih-i Buhârî de İbn Ömer'den Resullullah'ın şöyle buyurduğunu rivayet eder:

İnsanlar halktan sürekli yardım isterler. Öyle ki kıyamet günü geldiği zaman, artık yüzünde sağlam bir et parçası kalmamıştır. Güneş o kadar yaklaşacak ki ter damlaları kulağının yarısını kaplayacak. Bunlar bu halde iken, önce Âdem'den yardım isteyecekler, sonra Musa'dan, sonra Muhammed'den (s.a.v). (Sonra Peygamberimiz) şefaata edecek ve halk arasında hakemlik edecek. Sonra yürüyecek ve cennetin kapısının halkasından tutacak. Ve o gün Allah ona Makam-ı Mahmûd'u (övülen makamı) verecek ve bütün varlıklar ondan övgü ile bahsedecek.²

1- Müsned-i Ebi Ye'la, c.4, s.1552. Albâni, "Silsiletu's-Sahih, c.6, s.527.

2- Sahih-i Buhârî, c.2, s.130.

6. Kanıt: *Aişe Diyor Ki: "Peygamber'in Kabrine Gidin."*

Dâremî, Ebu'l-Cevzâ Evs b. Abdullah'tan rivayet eder ki:

Medine'de çok şiddetli bir kuraklık olunca, halk gidip Aişe'ye şikâyette bulundu. Aişe dedi ki: "Peygamber'in mezarına gidin. Onun kabri ile gökyüzü arasında bir engel olarak, gölgelik vs. olmasın."

Sonra onun dediğini yaptılar. Öyle yağmur yağdı ki, bütün otlar yeşerdi ve develer şişmanladı ve yağlandı. O yıl bereket yılı olarak adlandırıldı.¹

Bu da, Hz. Peygamber'in kabrinden yardım dilemenin uygun olduğunun açık kanıtıdır.

1- Sünen-i Dâremî, c.1, s.56.

İçindekiler

Önsöz 5

I. Bölüm:

**Hz. Muhammed'in İmam Hüseyin'e Ağlaması ve
Matem Tutması..... 7**

Ehlisünnet, Yezid'in Kâfir Olduğuna Dair
Görüşleri 29

İmam Hüseyin'in Doğum ve Şahadet Gününü
Anmanın Müstehap Oluşu..... 34

II. Bölüm:

**İmam Hüseyin'in Hakkında Sahabe ve Tabiinin
Görüşü..... 37**

İmam Hüseyin (a.s) Hakkında Ömer B. Hattab'ın
Görüşü 37

İmam Hüseyin Hakkında Amr b. As'ın Görüşü 39

İmam Hüseyin Hakkında Abdullah b. Amr b. As'ın
Görüşü..... 39

İmam Hüseyin Hakkında İbn Abbas ve Ebu
Hüreyre'nin Görüşü 41

İmam Hüseyin'in Başı ve Enes B. Malik.....	43
İmam Hüseyin'in Başı ve Zeyd B. Erkam	44
İbn Ömer'in Sineğin Kanı Hakkındaki Sözü	45
Ümmü Seleme Hüseyin'in Katillerini Lanetliyor	46
İmam Hüseyin'in Kanı Hakkında Velid b. Utbe b. Ebu Süfyan'ın Görüşü	46
İmam Hüseyin Hakkında Mervan'ın Kardeşi Abdurrahman b. Hakem'in Görüşü.....	48
İmam Hüseyin Hakkında Melun Yezid'in Eşinin Görüşü	48
İmam Hüseyin'in Öldürülmesiyle İlgili İbn Ziyad'ın Annesi Mercâne Ve Kardeşi Osman'ın Görüşü.....	49
Ömer b. Sa'd ve Osman b. Ziyad'ın Görüşü	50
İmam Hüseyin Hakkında Zalim Haccac'ın Görüşü	54
İmam Hüseyin'in Katili Sinan b. Enes'in Görüşü	55

III. Bölüm:

İmam Hüseyin'in Kerbelâ'daki Kerametleri	57
İmam Hüseyin'in Duası Hemen Kabul Oluyor	57
Etin, Ateş ve Pıhtılaşmış Kana Dönüşmesi	59
İmam Hüseyin'e Cinler Mersiye Okudu	60
Küdü's'te Taşların Altındaki Kan	61
İbn Ziyad'ın Yüzündeki Yanık ve Boğazındaki Yılan	62

Gökyüzü Kan Gibiydi	63
Güneş Tutulması	64
Gökyüzünden Kan Yağdı	64
Cüzzam Hastalığı ve Fakirlik.....	65
Gözlerin Kör Olması ve Delilik	65
Tiplerin Bozulması	67
Katran Kokusu	67
İmam Hüseyin'in Katledilmesini Hafife Alanın Yanması	68
Hüseyin'in Öldürüldüğünü Müjdeleyince Kör Oldu	69
İmam Hüseyin'in Başı ve Hıristiyan Rahip	70
İmam Hüseyin'in Musibetine Ağlamak Sünnettir ...	72

Son Bölüm:

Hız. Hüseyin'e Tevessül ve Teberrük.....	75
Ehlisünnet'in Büyük Âlimleri, İmam Hüseyin'in Türbesini Ziyaret Etmiş ve Ona Tevessül Etmişlerdir	75
Hacetlerin Yerine Gelmesi İçin İmam Hüseyin'den Yardım İstemek Müstehaptır	77

